

„Ahol szentségimádás van, ott minden kivirágzik” Szeretetláng Fesztivál Máriaremetén

Fotó: Lambert Attila

Budapesten, a máriaremetei kegytemplom kertjében tizedik alkalommal rendezték meg a Szeretetláng Fesztivált. Az augusztus 30-án tartott eseményen mintegy háromezren vettek részt. A nap során előadások, tanúságtételek, dicsőítő dalok hangzottak el. Negyven pap gyóntatott, áldoztatott és adott lelki vigaszt a híveknek az örömteli, szentlelkes hangulatú rendezvényen.

A Szeretetláng Mozgalom a Katolikus Egyház egyik fiatal lelkeségi mozgalma. Kindelmann Károlyné Erzsébet, egy hatgyermekes özvegyasszony 1961 és 1983 között Jézustól és Szűz Máriától magánkiadatásokat kapott, melyeket Jézus Krisztus kérésére lejegyzett. A Szent István Társulat 2010-ben jelentette meg Erzsébet asszony lelki naplóját. A mozgalom mára az egész világon elterjedt, hétmillió követője van, különösen sokan csatlakoztak hozzá Brazíliában. Magyarországon százharminc imacsoportja működik. Erdő Péter

bíboros, primás 2009. június 6-án, Erzsébet asszony születésnapján a kispesti Jézus Szíve-templomban hirdette ki a Mária Szeplőtelen Szívének Szeretetlángja Mozgalom jóváhagyását.

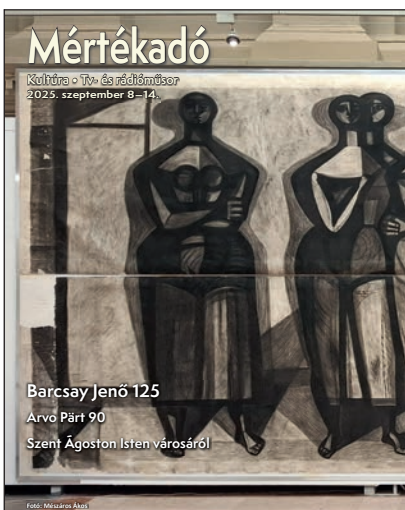
Az idei lelkinapon az esemény moderátora, Kindelmann Győző, Erzsébet asszony unokája és Kemenes Gábor atya, a mozgalom papi vezetője üdvözölte a résztvevőket. A kezdő dicsőítést követően gyermekek és fiatalok szüleikkel együtt imádkozták a rózsafüzért, Kemenes Gábor vezetésével.

A lelkinap csúcspontjaként Simon Dávid, a soproni Szeplőtelen Fogantatás-templom igazgatója főcelebrálásával mutattak be szentmisét (képünkön). Simon Dávid homíliájának középpontjában az Eucharisztia állt. „Kérlek, kerülj közelebb az Eucharisziához!” – idézte prédikációjának elején Kalkuttai Szent Terézt, és leszögezte: Krisztus valóban jelen van az Oltáriszentségben, naponta megújítja keresztdozatát az oltáron.

Az áldozás valójában egyesülés Krisztussal. Vianney Szent János írta:

(Folytatás a 3. oldalon)

Megjelent
az Új Ember
2026-os
Kalendárium

Barcsay Jenő 125
Arvo Pärt 90
Szent Ágoston Isten városáról

A görögkatolikus Hierarchák Tanácsának határozata Visszatérnek a hitvallás eredeti szövegéhez

A Görögkatolikus Egyház 2025. szeptember 1-jétől visszatér a Hiszekegy eredeti, az I. (Nikaia, 325) és a II. (Konstantinápoly, 381) egyetemes zsinaton megfogalmazott szövegéhez. Ez a döntés a Hierarchák Tanácsának határozata, amely az Egyház ősi hagyományához és az egész kereszténység közös hitéhez igazodik.

(Bővebben a 11. oldalon)

Maradnak a keresztények Gázában

A Jeruzsálemi Görög Ortodox és Latin Patriarkátus közleménye

Néhány héttel ezelőtt az izraeli kormány bejelentette, úgy döntöttek, hogy teljes ellenőrzésre tartanak igényt Gázavárosban. Ezzel kapcsolatban közös állásfoglalást adtak ki a jeruzsálemi ortodox és katolikus főpástorok augusztus 26-án.

Pierbattista Pizzaballa bíboros, jeruzsálemi latin pátriárka és III. Teofil jeruzsálemi görög ortodox pátriárka

Pár napja több médium is arról adott hírt, hogy nagyszabású katonai mozgósítás zajlik, és a közeljövőben offenzívára készülhet Izrael. Ugyanezek a híradások azt is közölték, hogy Gázaváros lakosságát – ahol több százezer civil él, és ahol

keresztény közösségünk is található – evakuálják, és a Gázai övezet déli részére telepítik át. Közleményünk kibocsátása idején már érvényben vannak evakuálási parancsok egyes gázavárosi körzetekre.

(Folytatás a 2. oldalon)

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, az elmúlt évtizedek írásainak legjavából válogatva.

(Az írásokat a 12. oldalon olvashatják)

Protestáns nagyszülőktől a bencés közösségig Egy szerzetes útja az örökfogadalomig

Gál András Sámuel protestáns nagyszülei tanították meg imádkozni. Kisgyerekként egy katolikus templomban járva úgy magával ragadta a liturgia, hogy rendszeres templombajáráro lett belőle. Történelem-etika szakos tanárként a covid-időszak bezártságában tette fel magának a kérdést, mit kezdjen az életével. Útkeresése Tihanyba vezetett, ahol otthonra is lett. Sámuel testvérrel Tihanyban beszélgettünk.

(Folytatás a 9. oldalon)

A legsötétebb órában is szabadok vagyunk a szeretetre

A Szentatya augusztus 27-én délelőtt a VI. Pál Teremben tartotta az általános kihallgatást. Ennek keretében folytatta a Jézus Krisztus, a mi reménységünk című jubileumi katekézissorozatot. Olasz nyelvű, mai beszédének témája: Az átadás. „Kiket kerestek?” (Jn 18,4).

A Szentatya más nyelveken is összefoglalta katekézisét, üdvözölte a jelen lévő híveket. Az általános kihallgatás a Miatyánk elismádkozásával és apostoli áldással zárult, de ezt követően a pápa még köszöntötte a termen kívül várakozókat, és átment a Szent Péter-bazilikába is üdvözölni azokat, akik nem fértek be a VI. Pál Terembe, és a kihallgatást kívétlenül követték. Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim! Ma egy olyan jelenetnél állunk meg, amely Jézus kinszenvedésének kezdetét jelzi: ez az Olajfák kertjében történt elfogatása. János evangélista a tőle megszokott mélységgel nem egy remült Jézust mutat be, aki menekül vagy elrejtőzik. Ellenkezőleg, egy szabad embert ábrázol, aki előlép és elsőként szólal meg, nyílt arccal néz szembe azzal az órával, amelyben a legnagyobb szeretet fénye ragyoghat fel. „Jézus tudta, mi vár rá. Eléjük ment hát, és megszólította őket: »Kit kerestek?«” (Jn 18,4). Jézus tudja. Ennek ellenére úgy dönt, hogy nem hátrál meg. Átadja magát. Nem gyengeségből, hanem szeretetből. Olyan teljes, olyan érett szeretetből, mely nem fél az elutasítástól. Jézust nem elfogják: ő maga hagyja elfogni magát. Nem egy letartóztatás áldozata, hanem ő maga adja fel önmagát. Ebben az önmagát odaadó tettben az emberiség megváltásának reménye nyer konkrét alakot: tudni, hogy még a legsötétebb órában is szabadok maradhatunk arra, hogy mindvégig szeressünk.

Amikor Jézus azt válaszolja, hogy „én vagyok”, a katonák a földre rognak. Ez egy titokzatos mondat, hiszen ez a kijelentés a bibliai

kinyilatkoztatásban magának Istennek a nevére utal: „Én vagyok.” Jézus feltárja, hogy Isten jelenléte épp ott mutatkozik meg, ahol az ember igazságtalanságot, félelmet, magányt tapasztal. Az igazi fény éppen ott kész felragyogni, nem tartva attól, hogy a közeledő sötétség elnyomja. Az éjszaka közepén, amikor minden összeomlani látszik, Jézus megmutatja, hogy a keresztény remény nem a valóságtól való menekülés, hanem döntés. A remény magatartása egy olyan mély imának a gyümölcse, amelyben nem azt kérjük Istentől, hogy megkíméljen a szenvedéstől, hanem hogy legyen erőnk kitartani a szeretetben, annak tudatában, hogy a szeretetből, szabadon odaadott életet senki sem veheti el tőlünk.

„Ha engem kerestek, ezeket engedjétek el!” (Jn 18,8). Letartóztatásakor Jézus nem azzal törődik, hogy magát mentse: csak azt akarja elérni, hogy barátai szabadon távozhassanak. Ez azt bizonyítja, hogy az ő áldozata a szeretet igazi cselekedete. Jézus csak azért hagyja, hogy az örök elfogják és börtönbe vessék, hogy tanítványai szabadon távozhassanak. Jézus életének minden napját erre a drámai és magasztos órára való felkészülésként élte le. Ezért van ereje ahhoz, hogy amikor eljön, ne keressen kiutat. Szíve jól tudja, hogy életének szeretetből való elvesztése nem kudarc, hanem titokzatos termékenység hordozója. Mint a búzaszem, mely a földbe hullva nem marad magára, hanem meghal és termékennyé válik. Jézus is zavarodottá válik egy olyan út előtt, amely látszólag csak a halálba és a végbe vezet. De meg van győződve arról is, hogy csak a szeretetből elvesztett életet lehet végül újra megtalálni. Ebben rejlik az igazi remény: nem abban, hogy megpróbáljuk elkerülni a fájdalmat, hanem hogy hiszünk abban, hogy még a legigazságtalanabb szenvedések között is ott rejlik az új élet magja.

És mi a helyzet velünk? Mi sokszor az életünket, a terveinket, a biztonságunkat védjük, és nem vesszük észre, hogy így egyedül maradunk. Az evangélium logikája más: csak az hoz virágot, amit odaadunk, csak az ingyenessé váló szeretet hozhatja vissza a bizakodást ott is,

bennünk a követés vágyát, hogy képessé tegyen bennünket arra, hogy odaadjuk életünket másokért. Kedves testvéreim, tanuljuk meg mi is átadni magunkat az Atya jóakarátának, és engedjük, hogy életünk válasz legyen a kapott jóra! Az életben nincs szükség arra, hogy mindent irányításunk alatt tartsunk. Elég, ha mindennap szabadon a szeretetet választjuk. Ez az igazi remény: tudni, hogy Isten szeretete még a megpróbáltatás sötétjében is megtart bennünket, és az örök élet gyümölcsét érleli meg bennünk.

XIV. Leó pápa felhívása az általános kihallgatás végén: Múlt pénteken imával és bőjtöl kísértük a háborúk miatt szenvedő testvéreinket. Ma ismét nyomatékos felhívást intézek mind az érintett felekhez, mind a nemzetközi közösséghez, hogy vessenek véget a Szentföldön zajló konfliktusnak, mely sok rettegést, pusztítást és halált okozott.

Kérem, hogy bocsássák szabadon az összes túszt, állapodjanak meg tartós tűzszünetben, könnyítsék meg a humanitárius segélyek biztonságos bejutását, valamint csorbítatlanul tartsák tisztelben a humanitárius jogot, különösen a polgári lakosság védelmére vonatkozó kötelezettséget, valamint a kollektív büntetésnek, a megkülönböztetés nélküli erőszak alkalmazásának és a lakosság erőszakos kitelepítésének tilalmát. Csatlakozom a jeruzsálemi görögkeleti és latin pátriárka közös nyilatkozatához, akik tegnap azt kérték, hogy „vessenek véget az erőszak spiráljának, vessenek véget a háborúnak, és az emberek közös javának adjanak elsőbbséget!” Könyörögjünk Máriához, a Béke Királynőjéhez, a vigasztalás és a remény forrásához: közbenjárása nyerve el a megbékélést és a békét azon a mindenki számára oly kedves földön!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Maradnak a keresztények Gázában

A Jeruzsálemi Görög Ortodox és Latin Patriarkátus közleménye

(Folytatás az 1. oldalról)

Továbbra is érkeznek jelentések súlyos bombázásokról. Még több pusztítás és halál várható, egy olyan helyzetben, amely az újabb hadműveletet megelőzően is tragikus volt. Úgy tűnik, az izraeli kormány bejelentése, mely szerint „a pokol kapui nyílnak meg”, valóban tragikus formában alakot ölt. Az eddigi gázai hadműveletek, az izraeli kormány nem titkolt szándékai a jelenlegi műveletet illetően, valamint a helyszínről érkező mostani jelentések mind arra mutatnak, hogy a hadművelettel nem csak fenyegetnek, hanem már megvalósulóban van.

A háború kezdete óta a Szent Porfiriosz görög ortodox egyházközség és a Szent Család-plébánia egyaránt több száz civilnek nyújtott menedéket. Köztük vannak idősek, nők és gyermekek. A latin plébánia épülettömbjében évek óta gondoznak a Szeretet Misszionáriusai Nővérek fogyatékkal élő személyeket is. Gázaváros más lakosaihoz hasonlóan a nálunk élő menekültek maguk dönthetnek arról, lelkiismeretük szerint, hogy mit fognak tenni. Azok között, akik a mi épületeinkben kerestek menedéket, sokan legyengültek, alultápláltak az elmúlt hónapok nehézségei következtében. Az, hogy elhagyják Gázavárost, és délre meneküljenek, számukra felér egy halálos ítélettel. Ezért a papság és a szerzetesnővérek úgy döntöttek, hogy maradnak, és továbbra is gondot viselnek azokra, akik az épületeinkben élnek.

Nincsenek pontos információink arról, mi fog történni a helyszínen, nemcsak a mi közösségünkkel, de az egész lakossággal. Csak azt ismételnünk el, amit már mondtunk: a jövő nem alapulhat fogságon, sem a palesztinok áttelepítésén, sem pedig bosszún. Azt szeretnénk elismételni, amit XIV. Leó pápa mondott pár nappal ezelőtt: Valamennyi nép, a legkisebbek és leggyengébbek identitását és jogait is tisztelgetni kell hogy tartsák a hatalmasok, különösen is azt a jogukat, hogy saját földjükon élhessenek; senki sem kényszerítheti őket

száműzetésbe.” (Beszéd a chagosi menekültek egy csoportjához, 2025. augusztus 23.)

Ez nem a helyes út. Semmi nem indokolhatja a polgári lakosság szándékos, erőszakos, tömeges áttelepítését. Itt az ideje, hogy véget vessünk az erőszak spiráljának, a háborúnak, és az emberek javát helyezzük előtérbe. Elég volt a pusztításból – a háborús helyszíneken és az emberek életében is. Semmivel nem lehet megindokolni a polgári lakosság fogságban és

A Gázavárosban lévő Szent Család-plébániát 2025 júliusában érte bombatalálat. A támadás másnapján a helyszínre látogatott Pierbattista Pizzaballa bíboros, jeruzsálemi latin pátriárka és III. Teofil jeruzsálemi görög ortodox pátriárka

túszként tartását, szörnyű körülmények között. Itt az ideje, hogy mindkét oldalon gyógyulhassanak a régóta szenvedő családok.

Hasonlóan sürgetőnek érezzük, hogy a nemzetközi közösséghez forduljunk, és felszólítsuk őket: lépjenek fel az értelmetlen és pusztító háború lezárása érdekében, az eltűnt emberek és az izraeli túsok hazatérése érdekében. „Az igazság útja életet ad, de tágas az út, mely a halálba vezet.” (Péld 12,28) Imádkozzunk, hogy valamennyien megtérjünk, hogy az igazság és az élet útján tudjunk járni, Gáza és az egész Szentföld érdekében!

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: Jeruzsálemi Latin Patriarkátus

ahol minden elveszettnek tűnik. A Márk-evangélium egy olyan fiatalemberről is beszámol, aki Jézus letartóztatásakor meztelenül elmenekül (Mk 14,51). Ez egy rejtélyes, ugyanakkor nagyon is beszédes kép. Miközben követni próbáljuk Jézust, mi is átélünk meglepetésszerűen érkező helyzeteket, melyek megfosztanak bizonyosságainktól. Ezek a legnehezebb helyzetek, amikor kísértésbe esünk, hogy elhagyjuk az evangélium útját, mert a szeretet lehetetlen útnak tűnik számunkra. Az evangélium végén mégis egy fiatalember lesz az, aki a feltámadást hírül viszi az asszonyoknak, immár nem meztelenül, hanem fehér ruhába öltözve.

Ez hitünk reménysége: bűneink és tévováságaink nem akadályozzák meg Istent abban, hogy megbocsásson nekünk, és újra felébressze

AZ **UjEmber** KÖNYVESBOLT AKCIÓJA

A **Krisztus a jövőnk** című kötetünk most **11900 forint** helyett csak **5950 forintért** kapható!

Az akció időtartama:
2025. szeptember 1–30.

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. | bolt.ujember.hu

„Ahol szentségimádás van, ott minden kivirágzik”

Szeretetláng Fesztivál Máriaremetén

(Folytatás az 1. oldalról)

„Amikor Isten táplálékot akart adni lelkünknek, hogy elbírja az élet zarándokútját, végigjáratta tekintetét a világon, de semmit sem talált, ami a lélekhez méltó lett volna. Erre önmagára tekintett, és elhatározta, hogy saját magát adja nekünk.” Simon Dávid kifejtette: Isten önmagát nekünk ajándékozó jóság. Az Eucharisztia-ban önmagát adja nekünk.

Simon Dávid felidézte a Kr. u. 110 körül elhunyt Antiochiai Szent Ignác szavait, aki ezt írta: „Az Eucharisztia Megváltónk, Jézus Krisztus bűneinkért szenvedett teste.” A Kr. u. 2. században élt Szent Jusztniusz pedig így fogalmazott: „Mert az Eucharisziát nem közönséges kenyérként, sem közönséges italként vesszük magunkhoz, hanem úgy, mint az Isten Igéje által megtestesült Jézus Krisztusnak, a mi Üdvözítőnknek a mi üdvösségünkért felvett testét és vérért.”

Simon Dávid szerint mi már nemcsak hisszük ezt, hanem tudjuk is, mégpedig az eucharisztikus csodák miatt. Mint mondta, az ő Eucharisztia-ba vetett hitét is az 1996-os Buenos Aires-i csodáról készült videó erősítette meg: „Az Eucharisztia akkor lényegében átalakult szívizommá. Az eucharisztikus csodák bizonyítják, hogy a hitünk igaz, hogy a hitünk helyes.” Megemlítendő az az is, akiknek megjelent Krisztus arca az Eucharisztia-ban. Avilai Szent Teréz például többször ír erről önéletrajzában. Simon Dávid elmondta: négy ismerősének is megjelent az Úr arca az Eucharisztia-ban.

A szentmise szónoka le-szögezte: nagyon fontos, hogy szentségimádásra járjunk, hogy együtt legyünk az Eucharisztia-ban jelen lévő Krisztus-sal. Sok szent emeli ki, hogy az ilyenkor elmondott imádság-ban különösen sok kegyelmet kapunk az Úrtól. Bosco Szent János arra figyelmeztetett: „a szentséglátogatás túlságosan is fontos eszköz az ördög legyőzéséhez, ezért látogassátok meg gyakran Jézust, és az ördög nem fog legyőzni benneteket!”.

Kalkuttai Szent Teréz állította: „Az idő, amit Jézussal töltesz az Oltáriszentség előtt, a legjobb idő, amit a földön eltölthetsz.” A hamarosan szentté avatandó Boldog Carlo Acutis pedig így fogalmazott: „Azok, akik a nap elé állnak, leburnak, míg azok, akik az Eucharisztia elé, szentek lesznek.”

A szónok emlékeztetett rá, hogy XVI. Benedek pápa a *Sacramentum caritatis* apostoli buzdításában azt írta: a lehetőse-

gekhez képest, főleg a nagyobb településeken, jó lenne kijelölni templomokat vagy kápolnákat a folyamatos szentségimádás helyéül. A szónok szomorúnak nevezte, hogy amíg Horvátországban több mint tíz örökimádó kápolna van, addig Magyarországon csupán

három: Győrben, Sopronban és a budapesti Gazdagréten. Nagyon jó volna, ha minden ötezer lakosánál nagyobb településen lenne örökimádó kápolna. Mert „ahol szentségimádás van, ott minden kivirágzik” – mondta Simon Dávid, majd így szólt a hívekhez: „Testvéreim, kérjétek meg az atyákat, teremtsenek lehetőséget, hogy csendben együtt időzzetek az Úrral! Biztosan örülni fognak ennek a kérésnek.”

A lelkipásztor Keresztes Szent Terézia Benediktát (Edith Stein) idézte: „Jézus megújítja keresztáldozatát a szentmisében. Jelenvalóvá válik tehát Jézus tökéletes áldozata a szentmisében.” Vianney Szent János így ír: „Minden jó cselekedet együttvéve sem ér föl a

napokon és az ünnepnapokon túl is a lehető leggyakrabban szentmisére menni?”. A misztikus Svéd Szent Brigitta egyszer a szentmisén angyalokat látott leszállni az oltár köré. „Az énekük olyan volt, majd meghasadt a szívem a hallatán, a menny is olyannak tűnt, mintha a szent áldozatot hallgatnám. És mi, szerencsétlen, vak teremtmények, mennyire kevés szeretettel, kedvvel és tisztelettel veszünk részt a szentmisén! Ó, ha Isten megnyitná a szívünket, milyen csodákat láthatnánk!” A szónok hozzátette: a híveknek ennek tudatában kell részt venniük a misén, a papoknak pedig a szertartást bemutatva gondolniuk kell arra, hogy „a legszentebb cselekményben veszünk részt”.

Simon Dávid arról is beszélt, hogy a szentáldozás egyesülés Krisztussal. Isten azt szeretné, hogy befogadjuk a szívünkbe, és közösségre lépünk vele a lelkünkben. Szír Szent Izsák írja: „A lelki élet kezdete, középpontja és célja fáradozni, hogy Krisztussal egyesüljünk.” Az imádságnak is ez a legfőbb célja. Az, hogy az Eucharisztia-ban lényegében testileg-lelkileg egyesülhetünk Krisztussal, kifejezi az Úrnak azt a szándékát, hogy ő magát akarja adni nekünk. Azt szeretné, hogy ő uralkodhasson a lelkünkben.” Keresztes Szent Terézia Benedikta így ír: „Krisztus a legbensőségesebb módon egyesül velünk a szentáldozásban. (...) Isten mindent

előkészített a lakomára, de nekünk is fel kell készülnünk rá. Az Oltáriszentség a kegyelem legnagyobb forrása, mert maga az Úr van jelen benne, és ennek megfelelő kell hogy legyen a felkészülés. Kerüljünk el minden bűnt, és törekedjünk a bűn következményeinek megsemmisítésére, díszítsük fel szívünket olyan szándékokkal, amelyek tetszenek a Megváltónak!”

Simon Dávid a *Szeretetláng – Lelki naplóból* is idézett: „Ha a szentmisére jöttök, ne a megszokás szürke hatalma hozzon szent oltáromhoz, hanem az áldozatos szeretet tüze, mely szeretetemtől tüzet fog, és általam, veletek összefogva, ez a tűz kiégeti lelketekből a bűnt. Szent testem és vérem bemelegíti, mozgásba hozza lelketek fagyos, megbénult erejét. Ó, hogy vágyom erre az önkéntes szeretetre! Mikor jöttök már végre így hozzám? Miért akartok közönséges lelkű emberek maradni? Engedjétek lelketekben működni!”

Homíliájának végén Simon Dávid fohászában hangsúlyozta: „Ne feledjük, hogy amikor Krisztust magunkhoz vesszük a szentáldozásban, akkor ő egyesülni akar a szívünkkel, s annyi kegyelmet kapunk, amennyi szeretettel és hittel járulunk eléje, vesszük magunkhoz, és amennyire tiszta a szívünk.”

A nap folyamán többek közt előadást tartott Justo Lofeudo a Legszenőbb Eucharisztia Misszionáriusai szerzetesközösség egyik alapítója és Kovács Zoltán mariológus, valamint tanúságtételek hangzottak el az imádságról.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

Szívvel-lélekkel a szeretet forrásánál

Jezsuita papszentelés Budapesten

Áldozópappá szentelte Kajtor Domonkos jezsuitát Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök augusztus 30-án, a budapesti Jézus Szíve jezsuita templomban. A bensőséges ünnepi szertartáson több száz hívő, családtagok és barátok, valamint több mint ötven pap és szerzetes imádkozott a frissen szentelt papért.

Köszöntőjében András Attila tartományfőnök emlékeztetett Palánki Ferenc püspöki

Jézus és az élet kibontakozása, azé az életé, amit az Úr közelsége tud betölteni és beteljesíteni számunkra.”

András Attila úgy mutatta be rendtársát, mint érett személyiséget, aki készséggel áll az Úr rendelkezésére, és szolgálja társait. A lelkesedés és a dinamizmus embere, készen áll új feladatokra, jó szervező, gyakorlatias, közösséget épít. A programokat nemcsak megálmodja, hanem meg is tudja valósítani. Közben mély imádságos lélekkel él az ignáci lelkiségben gyökerezve, hűség a napi imá-

szolgálatra sokak számára hozott fényt és bátorítást” – mondta a tartományfőnök.

Palánki Ferenc püspök a beszédében felidézte egy hegemáshoz történetét, akit társai az alaptáborban megpróbáltak lebeszélteni a csúcsáldozásról a rossz idő miatt. Ő azonban azt mondta, föl kell mennie, mert a szíve már a hegyen van.

Úgy ismertek meg, hogy a szíved már ott van fent, Krisztusnál, a Golgota hegyén, ami tulajdonképpen az ő szeretetből meghozott áldozatának helye. Nem a kivégzés helye, hanem a szeretet forrása. Nekünk, papoknak ott kell hogy legyen a szívünk, mert tőle kell megtanulni az életet” – mondta a szentelendőnek a püspök.

Palánki Ferenc felidézte egy lelki beszélgetését Pálos Antal egykori jezsuita tartományfőnökkel. Amikor arról beszélt neki, hogy valami nincs rendben vele, Pálos atya megnyugtatta: ha ilyen helyzetben is megállja a helyét, akkor minden helyzetben meg fogja tudni. Viszont figyelmeztette arra, hogy az istenkapcsolata „körülmenyfüggetlen legyen”.

A szentelési szertartás után Kajtor Domonkos újmiséis áldásban részesítette az egybegyűlteket a közösségi teremben.

Kajtor Domonkos még a szentelése előtt így vallott hivatásáról: „Amikor pszichológus tanultam, kihúztam a hivatásom alól a talajt. Megmagyaráztam mindent, de a végén el kellett jutnom oda, hogy azt a vágyat, ami elindított, nem tudom megmagyarázni vagy talán elmagyarázni. Akkor megfordult bennem valami, mélyebb

érzelmi szintre jutott a hivatásom, egy istenkapcsolódáshoz. Ha értem a hivatásomat, akkor hajlok abba az irányba, hogy az rólam szóljon. Ha hiszem, akkor annak van egy pozitív értelmű kiszolgáltatottsága, a belső bizonyosságomnak – és nem a külső, értelmi tudásnak – van egy olyan bizonytalansága, ami Isten felé mutat.”

Kajtor Domonkos szeptembertől a budapesti Jézus Szíve-templom káplánjaként dolgozik, valamint a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium lelkésze lesz.

Forrás: Jézus Társasága
Magyarországi
Rendtartománya
Fotó: Pásztor Péter

jelmondatára: Jézus a feltámadás és az élet. „Ma is ez a jelmondat fog kibontakozni. A pap nem más, mint a feltámadt

ihoz és a közösség liturgiáihoz. „Kortársai és előjárói egyaránt tanúsítják, hogy hiteles ember, akinek imádsága, prédikációi és

2025.09.13. 16:00
Mindszenty Zalaegerszege(n)
Belvárosi sétá

2025.09.16. 17:00
EL CAMINO - Egy zarándok
lelkinaplója
Greguss Anna úti beszámolója

2025.09.19. 17:00
Legyetek szeretettel!
MOZIVERZIÓ bemutató
Boldog Brenner János életéről

2025.09.21.
ZARÁNDOKNAP
ingyenesen megtekinthetők
állandó kiállításaink
16:00 Tárlatvezetés
Kerkai Jenő és a
Mindszentyneum kiállításai

MINDSZENTYNEUM
ZALAEGERSZEG

Ars Sacra Fesztivál
a Mindszentyneumban
2025.09.13-21.

További programok:
mindszentyneum.hu

A BIBLIA ÜZENETE

Az öreg Pál meg a két fiatalember

Filem 9b–10.12–17

A *Filemonhoz írt levél* az *Újszövetség* egyik legrövidebb írása: egyetlen fejezet, de háttére egy egész regény anyaga. Még alig kamaszodtam, amikor én is ifjúsági regény formájában olvastam azt a történetet, amelyet ennek alapján írt valaki. Hogyan szökött meg Onézimosz, ez a máskülönben névtelen, rabszolganévű fiú a gazdájától, aki mindig csak „hasznosnak” szólította őt, és hogyan talált rá szökés közben Pál apostolra, aki magához vette, taníttatta, és egy új, egészen másféle világ ismeretére szoktatta.

Semmire sem emlékszem a kisregényből, csak arra, hogy életemben talán először megszerettem általa az *Újszövetség* egyik történetét. Homályos érzések jelennek meg bennem egy fiatalemberről, aki megszökik a gazdájától, teljesen eszköztelenül nekivág a nagyvilágnak. Másfelől meg elképzeltem az „öreg Pált” – hiszen így nevezi magát a levélben (Filem 9) –, aki talán fogságában is folytatta mesterségét, s közben újra meg újra beszédbe elegyedik ezzel a fiúval, aki valahogy rátalált. Nekem is volt néhány fontos beszélgetésem apámmal a satupad mellett, ahol szeretett barkácsolni. Később meg a nagyszobában, a kisasztalnál, rejtvényfejtés szünetében.

Az idős és a fiatal, az apa és a fiú kapcsolatának felidézése elkalandozásnak tűnhet, de nem az. Pál maga is bensőséges szavakkal, fiúként küldi vissza az egykori szökött rabszolgát Filemonhoz, a levél címzettjéhez, s arra kéri, fogadja testvérként. Fogadja őt úgy, mint aki szolgálatot teljesített: Filemon fiúi szolgálata helyett állt oda Pál mellé. A haszontalan szolga

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (88.)

Egyházi újévünk kezdetén – mivel a Bizánci Egyházban szeptember elsején kezdjük a liturgikus évet – nagy ünnepünk van: az Istenszülő születése, amit mindig szeptember 8-án ünnepünk, bármilyen napra essék is. Ikonja mindig jelen van a templomi ikonosztázion ünnepsorában. Ez a tizenkét főünnep egyike.

Hogy miért olyan nagy ünnep ez a nap? Elárulja nekünk az ünneplést megnyitó nagyvecsernye nagyon ünnepélyes dallammal énekelt lítai sztihirája: „A mi üdvösségünk kezdete, ó népek, ma lón: mert íme, a régi nemzedékekből megjósolt Szűzanya és Isten hajléka, magtalan szülőkttől megszületett.” Valóban az üdvösségünk kezdetéről van szó. Mert Mária és az ő igenje kellett ahhoz (Lk 1,38), hogy az Istennel egylényegű Fiú rajta keresztül és benne testésülhessen meg, és emberré lehessen. Az isteni üdvrendben eleve benne volt Mária, amint az úgynevezett „ősevangélium” igazolja (Ter 3,15), és amint – ennek alapján – az atyák egybehangoztatása alátámasztja. Ámde ha Mária – emberileg el lehet játszani a gondolattal – nemet mondott volna, akkor Isten más utat-módot választott volna az üdvözítésünkre. Mert mindenképpen érvényesítette volna szándékát, hogy az „ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére” (1Tim 2,4). De nem lett szükség más útra, mert Mária kimondta az igent, és megkezdődhetett megváltásunk megvalósulása.

Liturgikus énekeink hangsúlyozzák Mária emberi mivoltát. Az evangélium alapján sokszorosan élénk tárják, hogy „idős” vagy „magtalan szülőkttől” született. Valóságos gyermekként. Tehát távol áll az ókori istennő képétől. Nem

hasznos lett Pál számára, s talán most lesz igazán hasznos Filemonnak is, hiszen alkalmat ad arra, hogy jót tegyen vele – vagyis engedje el a büntetését, sőt, esetleg szabadítsa fel a rabszolgaság alól. Szentesítse azt, amit a gondviselés már úgyis elrendezett...

Milyen kapcsolatoknak kedvez a keresztény hagyomány? Mekkora volt és hogyan működött a társadalmat formáló ereje a különböző korokban? Pál, Onézimosz és Filemon története leggyakrabban a rabszolgaság kérdéskörével kapcsolatban kerül szóba. Az apostol nem követeli a tehetős Filemontól, hogy szabadítsa fel Onézimoszt, vagyis nem fordul szembe nyíltan és egyértelműen a bevett normával. Az „öreg, fogoly” Pál azonban kétségkívül érezteti, hogy Filemon egész életével tartozik neki, s ezért reméli, hogy többet is tesz, mint amit ő kifejezetten kér. Túlzás lenne „morális kényszerről” beszélni. A hangsúly mindenestre az értékek és a belőlük fakadó erkölcsi normák átrendeződésén van. Nem a korhoz kötött norma változik meg, hanem olyasvalami kerül előtérbe, ami ennél sokkal több: az összetartozás, a szolidaritás, az egyén értéke a kapcsolatokban, illetve sajátos, jóra irányuló szabadsága. Pál nem mondja meg, mit tegyen Filemon, de leírja, mennyire fontos számára ő is, Onézimosz is. A kapcsolataink átalakultak – kapcsolódjak egymáshoz ti is!

Néha jól jön egy erős, tapasztalt pártfogó. Persze csak akkor, ha nem megront, megveszteget és gúzsba köt, hanem ha növekedni hagy, és tényleg szabaddá tesz.

Martos Levente Balázs

anyaisten, hanem Istenanya, Theotókosz, Isten-szülő. Emberségét hangsúlyozzák az olyan kifejezések, mint „Jesse törzsének virága”, illetve az, hogy „Dávid nemzetségéből” született. Sőt! Nemcsak az első, hanem a második lítai sztihira is hivatkozik az ősszülőkre: „Örvendjen Ádám ősatyánk, és örömmel vigadozzon Éva.” Nem másért: azért, hogy tőle születik a Megváltó, aki által „a pokol kötelékeitől” megszabadulunk. „Ma született nekünk az életnek Anyja” – mondja a második lítai sztihira. Annak az életnek az Anyja ő, aki magáról mondta, hogy nemcsak út és igazság, hanem Élet is (Jn 14,6). „Ádámnak megújulása” az ő Szülötte – mert míg a „régí Ádám” nemet mondott Istennek, addig az „új Ádám” mindenben igent mondott a mennyei Atyának, még önfeláldozásában is, sőt őbenne minden igenné lett (2Kor 1,20). Az ősanyára is vonatkozik az utalás, „Évának fölkelésére”. Hiszen „a régi Évának” az Édenben való engedetlenségét az „új Évának”, vagyis Máriának az engedelmsége hozta helyre. Nem véletlen, hogy szentatyáink szentírási alapokon és a liturgikus szövegekből is merítve oly bőségesen értelmezik mindkét témát.

Szövegünk Máriát a „romolhatatlanság forrásának” és az „enyészet megváltásának” nevezi. Elég itt csak a szeplőtelen fogantatásra és a testestől-lelkestől való mennybevitelre gondolni. Végül az utolsó gondolat: Mária által „mi is az isteni kegyelem részeseivé lettünk”.

Íme, a két lítai sztihira mondanivalójának egyébként máshol is megtalálható gazdagsága!

Ivancsó István

A hét liturgiája

C év

Szeptember 9., kedd – *Claver Szent Péter áldozópap emléknapja* (Ádám, Szergiusz) – Kol 2,6–15 – Lk 6,12–19.

Szeptember 10., szerda (Tolentinói Miklós, Nikolett, Hunor) – Kol 3,1–11 – Lk 6,20–26.

Szeptember 11., csütörtök (Teodóra, Igor, Jácint) – Kol 3,12–17 – Lk 6,27–38.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/10f)

„A híveknek úgy kell ragaszkodniuk a püspökhöz, ahogy az Egyház ragaszkodik Jézus Krisztushoz és ahogy Jézus Krisztus az Atyához, hogy mindenek nagy összhangba kerüljenek az egység által, és növekedjenek Isten dicsőségére. Valamennyien, még az Istennek szentelt élet Intézményei, az Apostoli Élet Társaságai és minden egyházi társulás vagy mozgalom tagjai is alá vannak vetve a megyéspüspök tekintélyének mindabban, ami a liturgiával kapcsolatos, kivéve a törvényesen kapott jogokat. A megyéspüspököt illeti tehát annak joga és kötelessége, hogy felügyelje és jóváhagyja liturgikus szempontból a joghatósági területén lévő templomokat és kápolnákat, az imént említett intézmények tagjai által alapítottakat és irányítottakat is, amennyiben ezeket a hívők rendszeresen látogatják.” (*Redemptionis sacramentum*, 23.) A végrehajtási útmutató a II. Vatikáni Zsinat *Lumen gentium* dogmatikus konstitúciójára hivatkozik (vö. LG 27.), amely ismételten Antiochiai Szent Ignácra hivatkozik: „Kövessetek mindannyian a püspököt, ahogyan Jézus Krisztus az Atyát, a presbitériumot pedig úgy, mint az apostolokat; a diakónusokat úgy tiszteljétek, mint Isten rendelkezését. A püspök nélkül semmi olyat ne tegyetek, ami az egyházzal kapcsolatos. Azt tartások érvényes eucharisztianak, amelyet a püspök vagy megbízottja végez.” (*A szmirnaiakhoz* VIII.). Szent Ignác teológiai gondolkodásának háttérében azt a lelkületet találjuk, amelyről az *Apostolok Cselekedeteiben* olvashatunk: „Ők pedig állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában, a közösségben, a kenyértörésben és az imádságokban” (ApCsel 2,42). A lelkület teológiai alapjait pedig Szent Pál fejti ki számunkra: „Egy a test és egy a Lélek, amint hivatásotok is egy reménységre szól. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztység” (Ef 4,4-5).

Az instrukció 23. pontjának további részei megismétlik az *Egyházi Törvénykönyv* vonatkozó kánonjait (vö. CIC 397 §1; 678 §1; 683 §1). Ennek tükrében az egyházi rend célja az egység és Isten dicsősége.

A HÉT SZENTJE

Boldog Jacques-Désiré Laval

Szeptember 9.

Szülei gazdálkodók voltak. Jacques lelki fejlődésére nagy hatással volt édesanyja és pap nagybátya. Hétéves volt, amikor édesanyja meghalt.

Orvosnak tanult, bár vonzódott a papi pályához is. Végül mégis az előbbi mellett döntött. 1830-ban kapta meg orvosi diplomáját, és Saint-André-de-l’Eure és Ivry-la-Bataille községekben kezdett el praktizálni.

Egy majdnem végzetes kimenetelű baleset után újra megvizsgálta a döntését, és belépett a Saint Sulpice-i semináriumba. 1838-ban szentelték pappá. Két évig plébánosként tevékenykedett. Még aktívabb missziós szolgálatot szeretett volna végezni, ezért belépett a Szentlélek Kongregációba. A rend 1841-ben Mauritiusra küldte. Élete hátralévő részét, huszonhárom évet töltött el a szigetországnban.

Szeptember 12., péntek – **Szűz Mária szent neve emléknapja** (Irma) – 1Tim 1,1–2.12–14 – Lk 6,39–42 v. Gal 4,4–7 v. Ef 1,3–6.11–12 – Lk 1,39–47.

Szeptember 13., szombat – **Arany-szájú Szent János püspök és egyháztanító emléknapja** (Krizosztom, Kornél) – 1Tim 1,15–17 – Lk 6,43–49.

Szeptember 14., vasárnap – **Szent Kereszt felmagasztalása ünnepe** (Évközi 24. vasárnap, Szeréna, Ilma, Rozita) – Szám 21,4b-9 (*Akik a Felfüggesztettre néznek, meggyógyulnak.*) – Fil 2,6–11 (*Megalázta magát, ezért az Isten felmagasztalta őt.*) – Jn 3,13-17 (*Az Emberfiát felmagasztalják a kereszten.*) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 82 – ÉE 41, Ho 82 – ÉE 79, Ho 70 – ÉE 600, Ho 65 – ÉE 90.

Másrészt fontos kiemelnünk, hogy a püspökhöz való ragaszkodás nem pusztá személyi függés, hanem az Egyház szentségi gondolkodásának része, amely egyaránt a püspök és az egyházi közösség lelkiségének része kell hogy legyen. A liturgia ebben a kontextusban nem „egyéni ízlés”, hanem az Egyház közös imádsága, amelyet a püspök felügyel, hogy az *hűséges maradjon Krisztushoz és az apostoli tanításhoz*.

A püspök hivatásához tartozik a hívek lelki biztonságának támogatása, minthogy az ember lelki jóllétéhez tartozik a kiszámíthatóság. Fontos, hogy meglegyen annak a tudata, hogy van pásztor, aki az egységért és a hiteles liturgiáért felel, maguknak a papoknak és diakónusoknak is biztonságot ad, és leveszi rólunk a felelősség túlzott terhét: „A püspökök megfelelő helyismerete ugyanis nem csekély segítséget jelent a papoknak abban a szolgálatban, amelyet a hierarchikus közösségben kell ellátniuk; és ez könnyebbé teszi azt a köteles engedelmséget is, amelyet a kultusz tökéletesebb jelentése és a lelkek megszentelődése kíván” (*Liturgicae instaurationes* instrukció: AAS 62.)

A püspökhöz való hűség megtanít a közösségben való gondolkodásra. Ez ellenpontja a modern individualizmusnak, és segít leküzdeni a lelki elszigeteltséget. Az engedelmség felszabadít a folyamatos konfliktusok és önérvényesítés feszültsége alól. Az engedelmség előfeltétele a pásztor gondossága és az iránta való bizalom: „Ezért ők – a liturgikus bizottságok segítségével – gondosan tájékozódjanak a hívek vallási és társadalmi helyzetéről, a rájuk bízottak gondjairól, lelki szükségleteikről, valamint arról, mi a legmegfelelőbb mód számukra a segítségnyújtásra; továbbá használjanak ki minden lehetőséget, amelyet az új rítusok nyújtanak. Ily módon fel tudják mérni mindazt, ami a valódi megújulást szolgálja vagy akadályozza, és így körültekintően és bölcsen tehetnek javaslatokat és irányíthatják a teendőket...” (*Liturgicae instaurationes* instrukció, uo.)

Sztankó Attila

Mauritius akkoriban nagy társadalmi változásokon ment keresztül. 1810-ben az angolok elfoglalták a szigetet, de mivel a franciák kedvező tárgyalási helyzetben voltak, olyan szerződés jött létre, amely a francia telepeseknek megengette, hogy megtartsák földjeiket. Mauritiuson nem éltek őslakosok, de az évszázadok során sok rabszolgát hurcoltak be a szigetre. 1835-ben eltörölték a rabszolgaságot, de a legtöbb felszabadított ember továbbra is szinte rabszolgasorban élt, vagy munkanélküli volt. Másodrendű állampolgárokként tekintettek rájuk, nem tanulhattak, és nagy szegénységben éltek.

Jacques atya sorsközösséget vállalt a kitaszítottakkal: közöttük élt, megtanulta a nyelvüket, ha kellett, velük éhezett. Nagy hasznát vette orvosi képezítésének: gyógyította a betegeket és másokat is felkészített a betegápolói feladatokra. Missziós területén mezőgazdasági reformokat vezetett be, csatornát építtetett, emellett kis kápolnákat és hozzájuk kapcsolódó iskolákat nyitott, illetve megszervezte a tanárképzést is. Lelkipásztorként is sikeres volt: a becslések szerint hatvanhétezer ember keresztelkedett meg a plébániáján.

Tevékenységet eleinte bizalmatlanul, sőt egyesek ellenségesen figyelték. Volt olyan időszak, hogy két rendőrnek kellett őrködni a szállásánál éjszakánként. Ám idővel elfogadták őt, és segítőtársai is lettek a missziós munkában. Szociális reformjait a helyi muzulmán, buddhista és hindu vezetők is támogatták.

Temetésén negyvenezer ember vett részt. Emléknapja munkaszüneti nap Mauritiuson.

L.K.

Több ezer gyermeknek könnyebb lesz a tanév

Augusztus 26-án Százhalombattán, a Katolikus Karitás „Legyen öröm az iskolakezdés!” kampányának keretében rászoruló vidéki családok gyermekei vehették át a személyre szóló, tanévkezdést segítő iskolatáskákat és tanszercsomagokat.

A Katolikus Karitás július végén indította el a „Legyen öröm az iskolakezdés!” akcióját, amelynek keretében már több mint ezeröt száz rászoruló gyermeknek segítettek tanszerekkel és utalványokkal. A cél, hogy szeptember végéig ez a szám elérje a legalább háromezer főt. A kezdeményezés nemcsak a tanévkezdést támogatja, hanem tehetséggondozó és fejlesztő programokkal, valamint ösztöndíj jellegű támogatással is motiválja a gyermekek kibontakozását és tanulmányi előmenetelét.

Az ünnepélyes átadáson köszöntőt mondott Zagyva Richárd, a Katolikus Karitás országos igazgatója; Sinkovicsné Máté Hortenzia, a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitás igazgatója, valamint Várnagyné Dávid Zsuzsanna, a Százhalombattai Római Katolikus Plébániai Karitás Csoport vezetője.

Zagyva Richárd kiemelte, hogy bár a tanszerek és iskolatáskák kézzelfogható segítséget jelentenek, a legfontosabb üzenet mégis az, hogy a családok „nincsenek egyedül – ha kell, mi is ott tudunk lenni, együtt haladni, támogatást nyújtani és változást elérni”.

Beszédében a Karitás országos igazgatója hangsúlyozta a szülők, segítők és támogatók összefogásának jelentőségét, valamint köszönetet mondott a plébániának a rendezvény befo-gadásáért. Országos kitekintésében hozzátette: „Több mint nyolcszáz településen dolgoznak hasonló lelkesedéssel karitászönkéntesek annak érdekében, hogy több ezer gyermek részesülhessen ezekből a támogatásokból.”

Sinkovicsné Máté Hortenzia a rendezvényen elmondott beszédében külön köszönetét fejezte

arra biztatta a diákokat és szülőket, hogy az iskolakezdést ne csupán kötelességként éljék meg: „Egy picit próbálják a lehetőséget is látni az iskolában. Ne csak arra gondoljatok, hogy most vége a nyári szünetnek, vagy tanulni kell, korán kell kelni, hanem arra is, hogy az iskolában ilyen intézményes keretek között gyűjthetitek a tudást, fejleszthetitek a kreativitásotokat!” Hangsúlyozta továbbá, hogy a változás nem kizárólag másoktól várható: „Mindannyiunkban benne van a képesség és a lehetőség, hogy ne csak a világtól várjuk, hogy az igényeinket kielégítse, hanem megtaláljuk, hogy mi hol tudunk tenni valamit azért, hogy ez a világ vagy a kis környezetünk egy kicsit jobb legyen.”

Az eseményen röviden bemutatták a helyi karitás elmúlt években végzett legfontosabb tevékenységeit is: mint a rendszeres kenyérosztás, az adventi segélyprogram, a tartósélelmiszer-gyűjtések, a rászoruló gyermekek nyaraltatása, valamint közösségépítő programok. Várnagyné Dávid Zsuzsanna külön hangsúlyozta: „Minden esetben a százhalombattai katolikus hívek jótékonyági adományaiból állítjuk össze a csomagokat. Így történt ez most is, ezért ezekbe az iskolatáskába nem egységcsomagok kerültek, a tartalmuk nem egyforma.” Az adományokat a családok méretéhez és a gyermekek életkorához igazították, hogy a támogatás valóban személyre szabott és hasznos lehessen minden érintett számára.

Az ajándékcsomagokat Arany Ferenc, a százhalombattai Szent István-templom plébá-

nosa áldotta meg, kérve Isten áldását a diákokra és az őket segítő közösségre. „Segítsd őket, hogy a tanulás által közelebb kerüljenek a világ megértéséhez, egymás tiszteléséhez és a te szent akaratod felismeréséhez” – hangzott el az áldásban, amelyben a plébános külön is imádkozott a gyermekek szorgalmáért, tanárai-ikért és családjaikért.

A családok egyenként vehették át a tanszercsomagokat. A Katolikus Karitás vallja, hogy a program sikere a sok ezer jó szándékú ember összefogásának köszönhető. Az országos akcióval a szervezet nemcsak a tanévkezdés terheit szeretné enyhíteni, hanem reményt és jövőbe vetett hitet is ajándékozni a családoknak.

Forrás és fotó: Katolikus Karitás

A Katolikus Karitás iskolakezdési akciója július 31-től szeptember 30-ig tart. Az ebben az időszakban érkező jótékonyági adományokat teljes egészében a hátrányos helyzetű iskolás gyermekek támogatására és fejlesztésére fordítják.

A 1356-os adományvonal hívásával (hívásonként 500 Ft) online adományozásra is van lehetőség a Katolikus Karitás a honlapján keresztül, „Iskolakezdés” megnevezéssel.

A Karitás központi bankszámlájára (Raiffeisen Bank 12011148–00124534–00100008) is örömmel fogadják a beérkező támogatásokat.

Legyen öröm az iskolakezdés határtalanul!

Tanszereket adtak át Szabadkán

A Katolikus Karitás „Legyen öröm az iskolakezdés!” iskolakezdési és tanulástámogatási programja a határon túli magyarok területére is kiterjed. Augusztus 27-én iskolatáskákat és tanfelszereléseket adtak át harminc alsó tagozatos diáknak Szabadkán, a helyi Karitás által működtetett Blaha Lujza Cukrászda és Öt Kenyér Pékségben. A tanszerekkel a térségben százkilencvenöt kisdíákot támogatnak.

Szabados Edina, a Katolikus Karitás kommunikációs ágazati vezetője köszöntötte az alsós gyerekeket az ünnepélyes átadón: „Szeretnénk, hogy ez az iskolai tanév könnyebben induljon. Ebben segít nektek a Katolikus Karitás iskolatáskákkal és tanszercsomaggal.”

Az iskolatáskák kiosztása előtt rövid beszédet mondott Paskó Csaba, a Caritas Szabadka elnöke; Ric Gábor, a Caritas Szabadka igazgatója és József Imre, a Katolikus Karitás szakmai igazgatóhelyettese.

Paskó Csaba elmondta: már nem kell sokat aludni ahhoz, hogy megkezdődjön az iskola. Ilyenkor a gyerekek szíve tele van izgalommal, örömmel. Akik ma itt vannak, már kijárták az első évet, barátaikhoz térnek vissza. Hangsúlyozta: „A tudás az egyetlen dolog, amit nem tud tőlünk senki elvenni, minden más igen. Ez tesz bennünket igazán értékes emberré a társadalomban. Ha megtanulunk egy szakmát, elvégzünk egy iskolát, az embernek lesz munkája, lesz pénze, és a családját el tudja látni.” Mint mondta, a Karitás egyházi, jótékonyági szervezet, a világon bárhol megtalálható; elsődleges célja a „karitás”, tehát a szeretet gyakorlása. „Önzetlenül, viszonzás nélkül próbálunk segíteni mindenkinek, függetlenül attól, milyen társadalmi pozícióban van. Ma a magyarországi Karitás összekapcsolódik a mi karitatív segítségünkkel. A magyar Karitásnak köszönhetően szeretnénk átadni egy kis segélycsomagot, melyet fel tudtok használni a tanuláshoz.

A legfontosabb a tanulás, hiszen ha megvan a tudás, munkahelyet tudtok magatoknak választani majd, és a családotoknak megfelelő életkörülményeket tudtok biztosítani.”

Paskó Csaba megköszönte a magyar Karitás figyelmességét, hiszen az iskolatáskákkal és tanszerekkel, melyeket a magyar emberek adományaiból vásároltak, nemcsak Magyarország területén és nemcsak a Vajdaságban, hanem Erdélyben, Kárpátalján és Felvidéken is örömeteljessé teszik a rászoruló gyerekek iskolakezdését. „Tanuljatok, figyeljétek a tanító nénitékre, tanító bácsitokra, hogy belőletek is nagy tudású ember válhasson!” – buzdította végül a kicsiket, majd szerb nyelven is szolt hozzájuk és szüleikhez.

Ric Gábor a szabadkai Karitás tevékenységeit ismertette. „Minden nap átkerül hozzánk a kenyér, amit a pékségben nem adunk el. Aki bejön az irodánkba, kap belőle, és hazaviszi a családjának. Élelmiszert és ruhát gyűjtünk és osztunk. Iskolakezdési csomagot adtunk már az előző években is, de ez az első alkalom, amikor a magyar Karitás hoz nekünk ajándékokat” – fogalmazott, majd köszönetet mondott nekik és az adományozóknak a nagylelkűségért.

József Imre kifejezte háláját az együttműködésért, valamint minden pedagógusnak és szülőnek, hogy mindennap tesznek a gyerekekért. „A »Legyen öröm az iskolakezdés!« program fő üzenete, hogy a tanulás érték – egy eszköz, hogy jobb életre jussunk. Kutatások igazolják, hogy minden, amit a tanulásba fektetünk, megtérül társadalmi, de gazdasági szempontból is. Nem csak adományokat, iskolakezdési csomagokat adunk át. Magyarországon különböző programokat működtetünk, melyekkel az év 365 napján segítünk, ilyen a korrepetálás vagy a motivációs programok. A Karitás mindig jelen van a közösségekben, jelen van, ha valaki hiányt szenved. Odaáll, és próbál segíteni, határtalanul. A magyarok területére is segítünk. Ennek a programnak is az a célja, hogy legyen örömünk határtan-

lanul; örömmel tanuljatok, örömmel térjétek vissza a közösségeitekbe.”

A Karitás munkatársai és a fel-szólalók ezután átadták a tanszercsomagokat, hangsúlyozva, hogy ezeket szeretettel készítették össze az önkéntesek. „Fogadjátok szeretettel ezeket a tanszercsomagokat a magyar Karitás nevében!”

Paskó Csaba kérdésünkre elmondta: a Vajdaság mindig is arról volt híres, hogy ott nagyon sok nemzetiség él együtt – magyarok, horvátok, bunyevácok, szerbek, macedónok, tősgyökeres és betelepült romák. Mint minden közösségben, vannak köztük a társadalom perifériájára szorult, szociális problémákkal küzdő emberek, mások meg

akár ruhaosztással vagy munkahelyközvetítéssel támogatjuk őket. Ez a pékség is szociális vállalkozás, ahol rászoruló embereknek adunk lehetőséget munkavállalásra. A magyar Karitással most az elsős gyerekeknek nem adunk át iskolai felszerelést, mert nekik a Magyar Nemzeti Tanács fog segélyeket osztani, de másodikos, harmadikos, negyedikes gyerekeknek igen, akikről tudjuk, hogy valóban rászoruló, és családjaik más területen is kéri a segítségünket. A vadenatú iskolatáskában van tolltartó színes ceruzákkal, tollakkal, festéshez, rajzhoz eszközök, zsírkréta.” A szabadkai Karitás elnöke beszámolt arról is, hogy a szerbiai szervezet több éve működik együtt a magyar Katolikus Karitás-

felé, így többek között az iskolakezdési segélyakcióit is. „Szeretnénk továbbra is együttműködni a vajdasági Karitással számos programban. A szabadkai Karitás területén százkilencvenöt gyerekeknek adunk most iskolatáskákat és tanszereket” - tette hozzá.

Ric Gábor elmondta: a magyar Karitás első alkalommal adományozott tanszercsomagot a vajdasági rászorulóknak, jelenleg azoknak a családoknak, akiket a helyi Karitás eddig is segített. „Megkérdeztünk a plébániákat is, kik azok, akik nincsenek a látókörünkben, de szükséges lenne nekik ez a támogatás. Most Szabadka, Topolya, Kishegyes, Kanizsa, Zenta önkormányzatának területén fogjuk kiosztani a tanszereket. Általában a kisebb településeket, falvakat célozzuk meg, mert az a tapasztalatunk, hogy városban könnyebb munkát találni és pénzt keresni, a falvakban szűkösebbek a lehetőségek.” Horgoson két, tanulással kapcsolatos projektet valósítanak meg jelenleg. Az egyik az általános iskolában tartott felnőtteképzés azoknak, akik nem tudták befejezni tanulmányaikat valamilyen oknál fogva. Ők most nem iskolatáskákat, hanem igényeiknek megfelelő, velük egyeztetett iskolakezdési csomagot kaptak: tollakat, filctollakat, füzeteket, ceruzákat, radiókat. A Caritas Szabadka igazgatója hozzátette: „A kanizsai önkormányzat területén horgosi központtal működtetünk egy napközit is, ahová hátrányos helyzetű alsós diákok térnek be; megírják ott a házi feladatot, és étkezést is kapnak. Ennek a huszonkét fiatalnak osztunk most iskolatáskákat is. A Fészekbe olyan gyerekek járnak, akiknek otthon nincs asztaluk, ahol megírnák a leckét, és az alapvető dolgokra is meg kell tanítani őket. Husz éve működik a segítségnyújtásnak ez a formája, és az ide betérő diákokkal óriási eredményeket érünk el: befejezik az általános iskolát, sőt a középiskolát is, mindenki dolgozik közülük, a társadalom aktív tagjai lettek.”

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Hűségben megélt szolgálat

Elhunyt Fritz István diakónus

Fritz István, az Esztergom-Budapesti Fő-egyházmegye állandó diakónusa, szerető férj, édesapa, nagypapa türelemmel viselt gyógyíthatatlan betegségében augusztus 26. délelőtt visszaadta a lelkét a Teremtőjének – értesítette szerkesztőségünket Gyúrász Krisztián érseki irodaigazgató.

Fritz István 1948. október 16-án született Dorogon. Ugyanitt szentelték diakónussá 2000. október 14-én. Diakónusi szolgálatát 2000-től a dorogi Szent Borbála-plébánián látta el. Főpásztorától lelkipásztori kisegítő megbízást kapott az únyi Szent Mihály-plébánia oldallagos

ellátására 2015. augusztus 1-jétől. A kilencvenes évektől hitoktatóként, a karitatív szolgálat megszervezőjeként állt a mindenkori plébánosa mellett Dorogon és a filiális közösségekben. Temetéséről a későbbiekben intézkednek. Adj, Uram, örök nyugalmat neki!

István szerető férj, édesapa, nagypapa volt. Példaértékű, hűségben megélt életének, szolgálatának gyümölcse, hogy fia, Péter is a diakónus hivatást választotta, és családja mellett szolgálja Egyházát. Korábbi páros interjúnkban együtt tettek tanúságot hitükről, életükről: „Az óras végzettségű édesapa a rendszerváltásig a honvédségnél dolgozott műszerészként. Figyelték,

hogy jár templomba, de nem adta fel. István szeretett járni a munkahelyére, mert kötődött a munkatársaihoz, szerették ott is, ahogy mindenütt. 1994-es elbocsátásakor – bár már benne volt a korban – egy pillanatig nem maradt munka nélkül. Plébánosa, Zoli atya bevonta a hitoktatásba; 1993-ban, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem levelező tagozatán diplomázott hitoktatóként. (...) azóta is töretlenül tanít, nyugdíjasként is, három óvodában. Az egyik óvoda – Csolnok – közel hat kilométerre van Dorogtól, és a hitoktató minden alkalommal gyalog teszi meg az utat. Egy óra az erdőn át, imádságban... Fritz István sok Dorog környéki településre – Bajnától Máriahalomig – elvitte a diakónusi szolgálat révén a szentségeket. Mindenütt várják, számítanak rá. Mindig sokat vállalt, teljesített a munkahelyén, besegített a háztartásba, helyt állt beteg édesanyja mellett, szolgált a templomban. »Amikor mindezek mellett tanulni kezdtem, este tízkor tudtam a könyv mellé leülni. Azt éltem meg, mindenre van erőm. Szeret a Jóisten, ezért tudtam mindezt ellátni.«

„A beöltöztetésnél kicsordultak a könnyeim. Ránéztem apámra,

lepergett előttem, mennyi mindent kaptam tőle. Legfőképp a minta, ahogyan élt. Elcsatangolhattam volna ezerfelé, de ő mindig ott állt mellettem, s talán nem szóval, de példával mutatta az irányt. Aztán folytatódott a szertartás, amikor váratlanul a hétéves fiam, Gellért szaladt oda hozzám a stallumról, átölelt és egy puszit adott. Éreztem, ő, aki még nem igazán érti, mi történik, ott van velem” – emlékezett vissza Fritz Péter 2018. június 9-ére, amikor állandó diakónussá szentelte Erdő Péter bíboros az esztergomi bazilikában.

Kuzmányi István
Fotó: Lambert Attila

Akadálymentes bejárat az egri bazilikánál

Katona István püspök áldotta meg az új kaput

Tavaly a főszékesegyház búcsúünnepén áldotta meg Ternyák Csaba egri érsek a felújított egri bazilikát. A hosszadalmas műemléki hatósági engedélyeztetés miatt csak ezt követően indulhatott meg az épület akadálymentes bejáratának kialakítása, amelyet augusztus 28-án Katona István nyugalmazott egri segédpüspök áldott meg, miután Ternyák Csaba egri érsek megmutatta neki az új kaput.

Korábban korlátlift segítségével lehetett bejutni az épületbe kerekesszékekkel. A múlt év

augusztus 28-án a kerekesszékekkel közlekedő Katona István nyugalmazott egri segédpüspöknek mutatta meg az új bejáratot, s kérte, hogy a közös imádságot követően áldja meg az akadálymentes kaput.

Katona István örömeinek adott hangot, hogy a szívének oly kedves templomba ezentúl segítség nélkül is bejuthatnak a mozgásukban korlátozottak és a babakocsis családok. Az ünnepélyes esemény lehetőséget adott arra is, hogy a püspök régi munkatársaival találkozzon. Ezután Ternyák Csaba érsek bemutatta a felújított bazilikát és a szentévi keresztet. Az

őszén kezdődtek a munkálatok: első lépésként régészeti feltárást végeztek a területen, az ásás során 17. századi leletek is felbukkantak. Az észak-nyugati oldalon az épülethez illeszkedő rámpát alakítottak ki. Ternyák Csaba egri érsek

akadálymentes bejáratot – miként a fő- és oldalbejáratot – a szertartások alatt és a bazilika látogatási idejében tartják nyitva.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Balogh Ferenc

Pályázati felhívás a 2025/2026-os tanévre

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a 2025/2026. évi Szent Imre-ösztöndíj elnyerésére. Pályázhatnak azok a **nappali** munkarendben, magyarországi tanintézményben tanuló, **hitüket gyakorló katolikus** fiatalok (a kispapok kivételével), akik köznevelési intézmény, szakképző intézmény 9-15. osztályos tanulói vagy diplomával még nem rendelkeznek, és felsőoktatási intézményben első felsőoktatási szakképzésben vagy első diplomás képzésben vesznek részt. Pályázhatnak azok is, akik első alapképzésben megszerzett diplomájuk után első mesterképzésben vesznek részt. A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, az egy főre eső jövedelem, a testvérek, eltartottak száma, a hitoktatásban és a közösségi életben való részvétel alapján történik. Döntés és kiértékelés decemberben várható.

Az ösztöndíjat egy tanévre lehet elnyerni. A Kuratórium döntése után az Alapítvány az ösztöndíjassal szerződést köt az ösztöndíj folyósításának feltételeiről. A megkötött szerződés egy tanulmányi évre szól, az ösztöndíj újabb pályázat alapján ismételt elnyerhető.

Az ösztöndíjra pályázni elektronikusan a www.szentimrepalyazat.katolikus.hu felületen lehet. Bővebb információ e-mailben (szentimrepalyazat@katolikus.hu) vagy telefonon kérhető: +36-1/445-4587/munkaidőben/. A pályázathoz elektronikusan és papír alapon is csatolandók az alábbi mellékletek:

- a katolikus pap vagy hitoktató által adott igazolás a pályázati felületen elérhető formanyomtatványon kitöltve, aláírással hitelesítve,
- az iskolalátogatási- vagy hallgatói jogviszony-igazolás,
- a tanulmányi átlagot igazoló iskolai igazolás vagy a bizonyítvány, törzslapkirovat másolata,
- valamint a jövedelemigazolások (a kataszteri jövedelem igazolása önmagában nem elég, a pályázati felületen közzétett nyilatkozat kitöltése kötelező!).

A rendszerből kinyomtatott, aláírt adatlapot és a csatolt mellékleteket kérjük papír alapon is megküldeni az Alapítvány címére (1406 Budapest, Pf. 79). A borítékra kérjük ráírni: „Ösztöndíjpályázat”, valamint felragasztani a rendszer által generált egyedi QR-kódot.

A pályázatokat 2025. október 6-ig kell elektronikusan felületen benyújtani és 2025. október 7-én éjfélig postára adni. Csak a 2025. október 6-ig elektronikusan és 2025. október 7-ig postai úton is beadott pályázatokat tudjuk elbírálni! Személyes leadásra nincs lehetőség! A pályázatokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívunk minden kedves érdeklődőt
Valaczka András:
KAMASZKATASZTRÓFA
– *Túlélési ötletek posztmodern szülőknek*
című könyvének bemutatójára

A bemutatón közreműködik:
Valaczka András,
Rubovszky Rita és
Gájer László

A könyvbemutató végén
a szerző dedikálja
megjelent könyvét.

Helyszín: **Három Holló Kávéház Ady-színpada**
1052 Budapest, Piarista köz 1.
(Bejárat a Szabadsajtó út felől)

Időpont: **2025. szeptember 11., csütörtök 18 óra**

Zuppi bíboros megrendítő békefelhívása

Tizenkétezer, Szentföldön meggyilkolt gyermek nevét olvasták fel

Monte Sole az olaszországi Bologna tartományban található, ahol 1944 szeptemberében mintegy hétszázhetven civilt öltek meg a náci SS-csapatok. Itt olvasták fel augusztus 14-én a Szentföldön 2023. október 7. és 2025. július 15. között elhunyt több mint tizenkétezer gyermek nevét. Matteo Zuppi bíboros kezdte a felolvasást és mondott beszédet.

Augusztus 14-e nemzeti emléknap Olaszországban, a náci-fasiszta vérengzések civil áldozatainak tiszteletére. Ezen a napon zajlott a casagliai Santa Maria Assunta-templom romjainál az a megrendítő esemény, amelyet Matteo Zuppi bolognai érsek, az Olasz Püspöki Konferencia elnöke és a Monte Solében élő Piccola Famiglia dell'Annunziata (Az Angyali Üdvözlés Kis Családja) nevű monasztikus közösség kezdeményezett.

A felolvasás helyszínének megválasztása szimbolikus: 1944. szeptember 29. és október 5. között a Monte Sole dombos vidéke a náci csapatok által Olaszországban elkövetett egyik legkegyetlenebb mészárlás színhelye volt: körülbelül hétszázhetven civil esett áldozatul a brutális razziának. A Casaglia nevű településen, ahol az esti órákig tartó felolvasás zajlott, a lakosok a Santa Maria Assunta-templomban kerestek menedéket, és imádkozva bízták a sorsukban. De a német katonák érkezése a szent helyet a halál színterévé változtatta: a plébánost, Ubaldo Marchionit három idős emberrel együtt géppuskával lölték le. Kicsivel később a közeli temetőben 197 embert, köztük ötvenkét gyermeket mészároltak le. Az erőszak a szomszédos falvakra is kiterjedt: a hétszázhetven meggyilkolt civil mintegy egyharmada gyermek volt, és több pap és szerzetesnővér is ugyanazt a sorsot szenvedte el.

Délután három órakor kezdődött a megemlékezés, hosszú órákon át olvasták fel a neveket, az ártatlan áldozatok, tizenhat izraeli és 12 211 palesztin tizenkét év alatti gyermek nevét. Ágyukban vagy játék közben ölték meg őket, óránként egy-egy gyermeket. A lista összeállításához a gázai egészségügyi minisztérium kórházi és halottasházi nyilvántartásokat, családtagok tanúvallomásait és ellenőrzött újságírói forrásokat használt fel. A konfliktus előrehaladtával azonban a halottak azonosítása egy-

re nehezebbé válik az egészségügyi rendszer összeomlása miatt.

Az UNICEF adatai szerint tizen-nolcezer tizennyolc év alatti áldozat és ugyanennyi sérült van: Bolognában az elmúlt két évben több tucat sérült gyermeket ápoltak a kórházakban, hogy gyógyulhassanak és vigasztalást találhassanak. De azok számára, akik életüket veszítették, az egyetlen lehetséges gesztus az, hogy felsoroljuk őket név szerint, és legalább az emléküket megőrizzük.

*

Az alábbiakban közzétesszük Matteo Zuppi beszédének magyar fordítását:

Az imádság pillanata ez. Az imádság nem kivisz a világból, hanem bevezet minket a világba. A szenvedés közbenjárásá válik, mert a teremtés és a teremtmények életét, jövőt, reményt kérnek. Nem háborút kérnek, hanem békét! Minden meggyilkolt gyermek neve egy-egy kérés Istenhez, de az emberekhez is, hogy hallgassuk meg őket, engedjük, hogy megérintsen minket az igazságtalanság, amely elsöpörte törekeny létüket. Haláluk, mindannyiuké együtt és egyenként mindegyiküké, fakaszsga a megrendülés könnyeit és ébresszen végre előremutató, békés és nem tragikusan opportunista döntéseket. A fájdalomban nincs rangsor. Azért vagyunk itt, hogy kérjük: a Szentföldön senki, kezdve a legkisebbekkel, ne veszítse el az életét testvére miatt. Arturo Paoli (olasz katolikus pap volt, aki a szegények mellett állt, zsidókat mentett a világháború alatt, és ezért a Világ Igaza címmel ismerték el – a szerk.) azt mondta, hogy az erendő bűn a testvérgyilkosság, és csak ha tudatában vagyunk annak, hogy felelősek vagyunk a szegények haláláért vagy megfogytakozott életéért, ha nincs bennünk büszkeség, a felsőbbrendűség érzése, távolságtartás, mintha nem a mi húsunkból lennének vagy nem a mi fajunkhoz tartoznának, csakis ebben az esetben találunk rá az alázatra ahhoz, hogy „testvérgyilkosokból testvéreké” váljunk.

Jézus figyelmeztet minket, mondván, hogy „már azt is állítsák a törvényesek elé, aki haragot tart embertársával” (Mt 5,22). Ezen a helyen, ahol az Isten templomát, ami minden ember, erőszakkal meggyalázták és

Ábel vérét kiontották, ma halljuk testvérünk vérenek hangját, amely a föld sok helyéről felkiált (1Móz 4,10), azt a kiáltást, amelyet Isten magáévá tesz, és amelyről az emberek nem vesznek tudomást, figyelmen kívül hagyják. Ez a sötétség és a fény, a halál és az élet helye, az ártatlanok lemészárlása és a világ reményének helye, a sok Ráchel, aki siratja gyermekeit, akik nincsenek többé, és a soha véget nem érő élet fényének helye. Itt világosan halljuk Isten ítéletét életünkről, ítéletet, amelyre szükségünk van, hogy ne legyünk nyugodtak a biztonságos dolgaink közepette, anélkül, hogy szegyenekznénk amiatt, ami történik, banálisán foglyul esve a rövidlátó és bűnös egocentrizmusnak. Az ítélet valójában két kérdésből áll, amelyekkel számolnunk kell, és rajtunk múlik, hogy megtaláljuk-e a választ,

amely segít érteni, megváltozni, engedni, hogy szeressenek.

Az első: „Hol van a testvéred, Ábel?” Isten őrzi Ábelt, és mindig megvédi a testvériséget. És mi? A második: „Mit tettél?”, hogyan tehetted ezt, de az is, hogy „mit nem tettél, amikor láttad, hogy éhes, szomjas, ruhátlan, fogoly, beteg voltam?” „Hol vagy te, hol van a szíved?” Testvéreinknek érezzük mindezeket a kicsinyeket. Isten ítélete nem szelídíthető meg, nem fogadjuk el semmilyen öngazolásunkat vagy meggyőződésünket, cinikus számításainkat, istenkáromló rögeszméinket, segít visszatérni önmagunkhoz, a testvérünkről kérdez minket, hogy megértsük, kik vagyunk, hogy megtaláljuk őt. Ez a

hely negyven évvel ezelőtt Biffi bíboros szándéka szerint létesült, a Piccola Famiglia dell'Annunziata közösség gondjaira bízta, amely Giuseppe Dossetti atya karizmájából született. Köszönetét, megbecsülését és szeretetét fejezte ki felé, és rábízta „a feladatot, hogy imádkozzanak azokért, akik vérükkel öntözték egész régiókat; imádkozzanak a népek és a szemben álló felek közötti egyetértésért, valamint a szívek megtéréséért; azt a feladatot, hogy akik idejönnek, azoknak az igazi békét hirdessék, amely a Krisztus által hozott messiási béke”.

Ezért vagyunk ma itt, szívünkben nagy zavarodottsággal, hogy leereszkedjünk ennek a kétségbeesésnek a mélységébe, hogy megértsük a felelősségünket, hogy az idők jeleit a remény jeleivé alakítsuk át, hogy kérjük, ne vesszen el több ártatlan élete.

Isten oldala, és amely a testvériség új-jáépítése, ami megmentheti az embert attól, hogy önmagát elpusztítsa. Isten oldala mindig az együtt, mert Isten minden mindenben, a szeretet, ami egyesít, jelen van minden emberben, akibe életet lehelt. Ne ölj! Ne ölj! Hallgassuk mi is az angyalait ezeknek a kicsinyeknek, akiknek szenvedéseit Isten elé visszük! Minden gyermek ártatlan.

„A gyilkosok gyermekei nem gyilkosok, hanem gyermekek” – emlékeztetett Wiesel. A *Prédikátor könyvéhez* írt midrás (7,1,3) azt mondja, hogy minden embernek három neve van. „Az, ahogyan apja és anyja hívja; az, ahogyan mások hívják; és az, amelyen az emberiség emlékezetében nevezik.” Minden ember egy név, az ő és a mi nevünk! Ma rájuk emlékezünk, mert soha senki sem lehet csak egy szám, egy statisztikai adat! Ezért egyenként kimondjuk a nevüket, kezdve azokkal, akiket október 7-én megölt a Hamász gyilkos örülete, amelytől el kell határolódnunk, mint minden olyan ideológiától vagy számítástól, amely a másikat tárggyá, holmi maradvánnyá, ellenséggé alacsonyítja. Ők arra kérnek minket, hogy mindannyian kötelezzük el magunkat arra, hogy okosabban és nagyobb szenvedéllyel keressük a béke útját, járjunk ezen az úton, kezdve a tűzszünettel és feltételeinek megteremtésével, a tűzok szabadon bocsátásával, egészen addig, hogy nem tartunk tűszul ejtve egy egész népet.

A kérdés, amelynek nyugtalanítania kell minket: „Megtettünk-e mindent, amit tudtunk, a béke érdekében?” Dosztojevszkij írta: „Semmilyen haladás, semmilyen forradalom, semmilyen háború nem érhet fel egy gyermek egyetlen kis könnyével. Annak mindig súlya lesz. Egy gyermek egyetlen kicsiny könnyének.” Az ő sírásuk és szereteteik sírása ébresszen fel mindannyiunkat, ébressze fel a kreatív intelligenciát, amely képes felépíteni a békét, erősítse meg a diplomáciát és a párbeszédet keresőket, védje meg a jogok vitathatatlan tiszteletét, hogy áldozatuk a béke magja és az újra megtalált testvériség kezdete legyen. Isten neve a béke neve. Így legyen!

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: Avvenire

Az Egyház fiatal és lendületes

Boldog Carlo Acutisnak emeltek szobrot Assisiben

Assisiben leleplezték a szeptember 7-én szentté avatandó Carlo Acutis új bronzszobrát, amely erőteljes üzenet arról, hogy a Katolikus Egyház fiatal, lendületes, és tanítása mélyen aktuális ma is. Az alkotás Assisi egykori első székesegyháza, a Santa Maria Maggiore-templom közelében kapott helyet, itt mondott le jelképesen Szent Ferenc minden földi javairól és a világi hívságokról.

A 3,3 méter magas szobor, Timothy Schmalz kanadai művész alkotása az assisi Santa Maria Maggiore-templom renunziáció (lemondás) kápolnája előtt áll, ahol a tizenöt éves milleniál szentet eltemették. A *Szent Carlo a keresztnél* című alkotás a keresztre feszített Krisztus mellett térdeplő Boldog Acutist ábrázolja, aki kezében laptopot tart, amelyen egy kehely és

egy paténa látható – a tinédzser technológia iránti szeretetére és az eucharisztikus csodák online katalógusára utalva.

Timothy Schmalz szerint a mű összeköti Krisztus keresztfjét, Boldog Acutist és a modern technológiát. Ez a három lényeges elem – mondta – ennek a modern szentnek a történetét ünnepli. A lemondás kápolnája az assisi Santa Maria Maggiore-templomban található. Annak az eseménynek állít emléket, amikor Szent Ferenc nyilvánosan lemondott földi javairól és világi vagyonáról apja és Guido helyi püspök előtt, ami életének egyik sorsfordító pillanata volt. Az épület mind vallási, mind történelmi események jelentős helyszíne Assisiben, és 2017 óta itt nyugszik a nemrég boldoggá avatott, hamarosan szentté avatandó Carlo Acutis holtteste is.

A kápolna azt a helyet jelöli, ahol Szent Ferenc levetkőzött, minden

ruháját levette, kifejezve, hogy teljesen lemondott apja vagyonáról, és elkötelezte magát a szegénységben és Isten szolgálatában eltöltött élet mellett: „Mostantól kezdve kétséglenül kijelenthetem: neki adtam minden kincsemet.”

A helyszín Assisi történelmének része. Ősi kövek mesélnek a város múltjáról. Mára a kápolna egyik legfontosabb eleme Boldog Carlo Acutis sírja, akinek története és hite sok látogatót vonz ide. Ferenc pápa szavai szerint a kápolna „lehetőség a lelki utazásra”. A lemondás szentélye az evangéliumi örömről, az egyszerűségről és a szolidaritásról való elmélkedés helye. Arra bátorítja a látogatókat, hogy mondanak le az önzésről, és nyissák meg szívüket mások felé.

Összeállította és fordította:
Bodó Márta/Romkat.ro
Fotó: Catholic News Service

Máltai Szimfónia program óvodásoknak is

A Máltai Szimfónia program keretében az indulás óta közel négyezer halmozottan hátrányos helyzetű gyermek tanult meg hangszeren játszani. A program, melynek eredményességét friss kutatások is alátámasztják, a 2025/2026-os tanévben óvodások számára is elérhetővé válik.

A Máltai Szimfónia program a szociális munka része, hiszen valami olyasmit ad a gyerekeknek, ami korábban a legtöbbjük életéből hiányzott: közösséget és sikert. Ettől pedig a bennük rejlő többi képesség is fejlődni kezd. A foglalkozások iskolai teljesítményre gyakorolt pozitív hatásait két, egymástól független tudományos kutatás is alátámasztja.

Az idén országsszerte negyven felzárkózó településen mintegy ezer általános iskolás gyermek vett részt a Máltai Szimfónia program foglalkozásain, ahol a zeneoktatás nem a hagyományos módon, hanem a Máltai Szeretetszolgálat által kidolgozott speciális módszertan szerint zajlik.

A hangsúly a zenei élményen és a közösségépítésen van: a program célja nem az, hogy profi zenészeket képezzen, hanem hogy a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeket sikerélményhez juttassa, növelje önbizalmukat, megtanítsa őket alkalmazkodni és kapcsolódni egymáshoz, s eszközöt adjon a kezükbe ahhoz, hogy átélhessék és kifejezhessék az érzéseiket.

A tapasztalatok alapján a Máltai Szimfónia foglalkozásaira óriási az igény. Gyakran előfordul, hogy egy-egy osztályban minden diák felteszi a kezét arra a kérdésre, hogy ki szeretne zenét tanulni, és a háromnegyedük egész évben rendszeresen jár az órákra. A zenei tehetség nem feltétele a részvételnek. A Máltai Szimfónia program oktatói szívesen látnak a foglalkozásokon mindenkit, aki csatlakozni szeretne. A koncerteken úgy osztják fel a szólamokat a gyerekek között, hogy a zenekar hasznos tagjának érezhesse magát az is, aki esetleg csak néhány hangot tud biztos kézzel megszólaltatni a hangszeren.

A közelmúltban két, egymástól független tudományos kutatás is megerősítette, hogy a Máltai Szimfónia foglalkozásai pozitívan hatnak az iskolai teljesítményre, így segítenek a hátrányos helyzetű gyerekek felzárkóztatásában és az esélyteremtésben.

Vekety Boglárka, Logemann Zsófia és Alexander Logemann, az ELTE kutatói a *Hogyan*

hat a zenélés a hátrányos helyzetű gyerekek kognitív képességeire és iskolai életére? című publikációjukban megállapították: a Szimfónia programban eltöltött idő bizonyíthatóan jó hatással van a gyerekek önbizalmára, valamint számolási és olvasási képességeire, ami nagy jelentőséggel bírhat a későbbi iskolai előmenetelükben, továbbtanulásukban.

Szűcs Timea, a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Kar Nevelés- és Művelődéstudományi Intézetének munkatársa *A zenetanulás mint a társadalmi felemelkedés eszköze* című

publikációjában azt írja, a Szimfónia program keretei között zajló tartós közös munka során fejlődni kezdenek a gyerekek iskolai teljesítményt is befolyásoló kompetenciái: a kitartás, az együttműködésre és a figyelem megtartására való képesség. A gyerekek önértékelése is megerősödik, motiváltabbak lesznek, megjelenik a környezetük jobbításának szándéka, természetessé válik az egymáshoz való alkalmazkodás és a nyitás a másik felé, akár roma-nem roma viszonylatban is. Megtapasztalják, hogy a befektetett munka idővel beér, így kitartóbbá válnak a hangszerjátékban és az iskolai tanulmányaikban egyaránt.

A programba a közeljövőben óvodásokat, kisiskolásokat is szeretnének bevonni. „A kollégáimmal jelenleg egy olyan módszertan kifejlesztésén dolgozunk, amely a legkisebbek ritmusérzékét fejleszti kreatív játékokon keresztül, és csak egészen egyszerű eszközök kellenek hozzá, mint például egy rizzsel töltött kólásdoboz” – mondta Nagy Kálmán, a Máltai Szimfónia program vezetője.

Forrás és fotó: Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Mindenki születésnapja

Újra megrendezik a legnagyobb hazai életvédő megmozdulást

Naponta ötvennyolc magzatra mondanak nemet: az abortusz ma a harmadik leggyakoribb halálozási ok Magyarországon. A szeptember 13-án, Budapesten megrendezendő Mindenki Születésnapja esemény szervezői nyílt társadalmi párbeszédet, a válságterhes kismamák élethelyzetére szabott valódi, rendszerszintű segítségnyújtást sürgetnek. A kezdeményezéshez idén a magyar védőnők is csatlakoztak.

A Mindenki Születésnapja mottó, hívószó és egy alapítvány, amely nyílt párbeszédet sürget a magzati élet védelmének lehetőségeiről hazánkban. Tavalyi első megmozdulásuk egy sikeres kampányséta volt a fővárosban, most szeptember 13-án pedig újra várják a magánszemélyeket és a támogató szervezeteket egyaránt. Céljuk az életvédelmi szemlélet népszerűsítése mellett felmutatni azt a társadalmi szövetet, amely a gyermeket váró, ám válságba került kismamáknak, családoknak kínál valódi támogatást.

A Mindenki Születésnapja Alapítvány a Magyar Védőnők Szakmai Szövetségével karöltve dolgozik azért, hogy a krízisben fogant magzatok is megszülethessenek, az anyákat pedig egyre erősebb védőháló vegye körül gyermekük megszületése után is.

„Hazánkban az élet kezdetével kapcsolatos kérdéseket – tévesen – szinte kizárólag nőjogi megközelítésben tárgyalja a nyilvánosság, a terheességmegszakítást pedig szabadságjogként. Nem esik szó azonban az abortuszhoz vezető helyzetek összetettségéről, az abortusz elkerüléséhez való jogról és annak akadályairól” – mondta Keresztes Ilona, az Együtt az Életért Egyesület elnöke, a kampányséta egyik védnöke.

Meggyőződésünk, hogy a meg nem született gyermekéletek többsége megmenthető lenne, ha a közvélemény sokrétű, megalapozott információhoz jutna az élet kezdetével kapcsolatban, a társadalom pedig az emberi élet védendő értékéből következő kötelességként ismerné fel az érdemi és hatékony támogatás feladatát. Ennek a feladatnak a felvállalásában ma már egyre több szervezet osztozik Magyarországon. A közöttük lévő összefogást, együttműködést

is szeretnénk erősíteni a jövőben, munkájukat pedig láthatóvá, minél szélesebb körben elérhetővé tenni” – tette hozzá Pontifex Sári, a Mindenki Születésnapja Alapítvány szóvivője.

„Az idén százötven éves védőnői szolgálat hungarikum. Pontosan azt az értéket képviseli, amely az életvédelem alapja: az egyéni odafigyelés, az empátia és az elkötelezett szolgálat az élet legkorábbi szakaszától, közvetlen kapcsolatban az anyákkal, a családokkal. Örömmel ajánlottam partnerséget ahhoz, hogy a megfogant életek vállalását nehezítő női, családi krízisekre megtaláljuk a hatékony társadalmi válaszokat, és rendszerszintű megoldási javaslatokat dolgozhassunk ki” – mondta el Várfalvi Marianna. A Magyar Védőnők Szakmai Szervezetének (MVSZSZ) elnöke májusban csatlakozott a kampányséta egyik kezdeményezője, az Együtt az Életért Egyesület (EÉE) szakértői csapatához is.

Az Együtt az Életért Egyesület a Jó, hogy vagy! Életvédők Szövetsége tagjaként a „Mindenki Születésnapja” társadalmi összefogás egyik kezdeményezője. Célja a nem várt terhességben lévő nők és családjaik támogatása.

Tevékenységeik közé tartozik a krízishelyzetben lévő kismamák tárgyi segítése, mentális támogatása, a családok megerősítése. A Mindenki Születésnapja összefogás támogatóihoz csatlakozott a Nagycsaládosok Országos Egyesülete is. Az esemény nagykövetei többek között Lackfi János író-költő, Dékány Ágnes és Bálint Balázs nőgyógyászok, Zámboiri Soma színész és Csókay András idegsebész is.

Forrás és fotó (archív): Mindenki Születésnapja Alapítvány

A hatvan év feletti korosztály számára tartottak lelkiestet a győr-réofalui Szentháromság-templomban Simon Dávid atya és az Örömidős közösség önkénteseinek szervezésében. A május 26-i lelki programról, amelyen Bakos Rafael kármelita szerzetes elmélkedését, majd Kovács Ferenc diakónus és felesége, Treer Mária tanúságtételét hallgathatták meg a jelenlévők, Bakonyiné Pohárnok Eszter írt beszámolót.

Bakos Rafael atya tanításában arra hívta a közösséget, hogy együtt elmélkedjenek azon a kérdésen, van-e öröm hatvan év felett. Az evangéliumból nem kapunk erre a kérdésre közvetlen választ, hiszen a *Szentírás* szerint az Úr Jézus földi életét harminchárom évesen befejezte. Igaz, hogy utolsó beszédében a tanítványainak azt mondja: „Örülni fog a szívetek, és örömtöket senki sem veszi el tőletek. Szomoroktok, de szomorúságotok öröme forduló.” (Jn 16,20–25)

Az öröm tehát nagyon is része Jézus üzenetének, tanításának – mondta a kármelita szerzetes. – Ám ehhez az örömhöz valamiféle szomorúságon keresztül vezet az út. A hegyi beszédben Jézus úgy fogalmaz: „Boldogok, akik sírnak, mert majd vigasztalást nyernek.” (Mt 5,4) A jézusi öröm furcsa,

paradox. A szomorúsággal szembe akar nézni és felül akar emelkedni rajta. Sok szent idősora ellenére is az öröm tanúságevője. Meg kell tanulni az életkor adta kihívásokkal és lehetőségekkel élni, de ezt csak a szeretet megélésének elmélyülő tapasztalatában lehet megtenni – hangsúlyozta Bakos Rafael. – Az idősorok a szintézisalkotás, a nagy megvilágosodás és a legnagyobb hatékonyságú tettek ideje lehet. Mindez úgy lehetséges, hogy az embernek fel kell fedeznie, mi az élet lényege és értelme. Keresztes Szent János szerint „életünk alkonyán a szeretet alapján leszünk megítélve”.

Ha életünket az Isten szeretetére adott válaszként kezdjük megérteni, megélni, akkor lehet folytonos kiteljesedés az életünk. Az élet értelme, hogy összetartozunk valakivel és megnyílunk a szeretetre. Ahogyan a zsoltár mondja: „Még ha apám és anyám el is hagyna, az Úr akkor is magához ölel engem.” (Zsolt 27,10) Az idősorok az erre való rádöbbenés, rácsodálkozás ideje. Sok mindent megéltünk már időskorunkra, és van mire emlékeznünk. Több lehetőségünk van ekkor, mert kevésbé van kísértés a produktivitás megélésére. Ha így élünk, a legnagyobb öröm meg-

nyílására van lehetőségünk hatvan év felett. A feltétel az, hogy a középpontba Isten szeretetét helyezzük, ezáltal lesz képes az ember a múltját és önmagát is elfogadni – hangsúlyozta a kármelita szerzetes.

Milyen küldetést élhetek meg hatvan év felett? – tette fel a kérdést Rafael atya. – Az ember a bölcsesség letéteményesévé lehet mások számára a tapasztalatai által. A *Szentírás* szerint a bölcsesség kezdete az Úr félelme, a bölcsesség az élő hit következménye, mert Isten erejével, világosságával is képes számot vetni. Megtanulhatja mások meghallgatását. Az imádságban az Istentől kapott világosság fényében képes látni a dolgokat, felismerni a rejtett összefüggéseket, a tisztánlá-

Van-e öröm hatvan év felett?

szereket nem tudja megszerezni, hanem meg kell tanulnia elfogadni és hűségesen várnia és kitartóan remélnie attól, aki az életet és az ahhoz szükséges dolgokat, személyeket adta: Istentől.

Az idős ember a szeretet munkatársa lehet, mert felfedezheti, hogy maga is képes megtisztult szeretetével munkálkodni mások javának előmozdításán. Mivel idős korban már nem tud olyan hatékonysággal produkálni az ember, éppen ez teheti képessé arra, hogy figyeljen a mélyebb igényekre, észrevegye mások az övénel is nagyobb nyomorúságát, meghallgasson másokat, örülhet és sírhat velük, és ha hite párosul reményével, imádkozhat is értük. Így tehát megtanulhatunk másokért közbenjárni, a legnagyobb hatékonysággal élni, másokért élni, tisztán érdek nélkül – összegezte Bakos Rafael.

A világ elhiteti, hogy a maximális hatékonyság adja az ember legnagyobb örömét, de ez nem úgy történik, ahogyan a világ mondja. Nem azáltal, hogy mi mit érünk el, hanem azáltal, aki minket ér el, és aki által hagyjuk önmagunkat megérinteni – Krisztus által, a vele való egyesülés révén.

Az első két életszakaszunkban a saját cselekedeteinkkel

vagyunk elfoglalva, hogy valamit elérjünk az életben. Az élet igazi értelme nem erről szól, nem az ilyen tanulásról, nem a produktivitásról, hanem az elfogadni tudásról, a megajándékozottságról, amit Jézus így fejez ki: „...ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek, nem mentek be a Mennyek országába.” (Mt 18,3) Csak ilyen módon lehet a megajándékozottság legmélyebb, leghitelesebb öröme ráatalálni, és úgy tűnik, a legtöbb embernek erre leginkább a hatvanéves kor a legalkalmasabb – zárta tanítását Rafael atya.

Az elmélkedés után Kovács Ferenc diakónus és felesége, Mária tettek tanúságot életükről, hogy hogyan találtak rá erre az útra, hogyan találták meg a küldetésüket, hogyan élnek Istennel közösségben. Mesélték szolgálatukról, az általuk alapított „Ne félj, nem ítélek el” lelki gyakorlatról és az ott érintett emberek gondozásáról. De mindenekelőtt azt osztották meg a résztvevőkkel, hogy életük igazán örömteli és teljes, ahogy ráataláltak új céljukra, küldetésükre és az élet igazi értelmére. Az Örömidős lelkiest szentmisével zárult, amelyet Simon Dávid atya és Bakos Rafael kármelita szerzetes együtt mutattak be. Végül minden résztvevőt áldásban részesítettek.

Bakonyiné Pohárnok Eszter (Győri Egyházmegye) Fotó: Merényi Zita (archív)

Protestáns nagyszülőktől a bencés közösségig

Egy szerzetes útja az örökfogadalomig

(Folytatás az 1. oldalról)

– A szerzetesi neve Sámuel. Hogyan esett a választása erre a névre?

– A szerzetesi beöltözést megelőzően előjáróm arra kért, adjak meg három nevet, amelyek közül majd kiválasztásra kerül a végleges. Olyan nevet szerettem volna választani, amely valamilyen módon kapcsolódik az apátsághoz, a szerzetességhez. A listámon az első helyen a Sámuel név szerepelt. Az 1700-as években Vajda Sámuel meghatározó apátja volt a tihanyi közösségnek. Ő fejezte be a ma látható templom és monostor építését. Vele zárult le egy nagy építkezési folyamat. Ugyanakkor mély lelkeség jellemezte, aki előjáróként önmegtagadó életét élt. Fontos volt nekem Sámuel próféta meghívástörténete is. Ezért kértem olvasmányként ezt a szentírási szakaszt az örökfogadalomkor. Az már a magiszterem, Ányos atya javaslata volt, hogy a szentmisén ezt én magam olvassam fel. Amikor odaálltam az ambóhoz, akkor döbbsenem rá igazán, mire mondtam igent. Mielőtt az oltárnál elénekeltük volna a „Fogadj el engem, Istenemet”, fel kellett olvasnom, ahogy Isten megszólítja az alvó fiút, és nekem kellett kimondanom Sámuel szavait: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” Ott ez nekem megrendítő élmény volt.

– Középiskolásként merült fel Önben a papság gondolata, holott nem is katolikus családban nőtt fel.

– Valóban nem, bár a családomtól nem volt idegen a mélyen vallásos elköteleződés, leginkább a nagyszüleim oldaláról, akik nagyon imádságos légkört teremtettek, amibe engem is iyeztek bevonni. Ahogyan ők élték meg protestánsok a hitüket, az nekem is lökést adott a vallásosság felé. Általános iskolás koromban jutottam el először katolikus templomba, ahol magával ragadott a liturgia. Vágytam a templomba járásra, és ez idővel annyira megerősödött, hogy megfogalmazódott bennem a papság gondolata, noha mindenféle realitás nélkül, hiszen foglalmam sem volt ennek útjáról-módjáról.

– Hogyan alakult ki kapcsolata a Katolikus Egyházzal?

– Középiskolásként a kecskeméti Piarista templomba jártam. Azután következtek az egyetemi évek Szegeden, ahol lehetőségem nyílt több atyával, szerzetessel is kapcsolatba kerülni, főként jezsuitákkal. Egyikük különösen nagy hatással volt rám – lényegében ő indított el ezen az úton. Így aztán a papság gondolata idővel a szerzetesség gondolatával is kiegészült.

– Az egyetemen a történelem-etika szakot választotta. A tanítás vagy maga a két szakterület érdekelte?

– Első körben inkább maga a tárgy. A történelem már az általános iskolától kezdve a kedvenc tantárgyam volt. A történelemtanárom értett hozzá, hogyan szerettesse meg velünk. Az egyetemen ismertem fel, hogy a tanítás sem áll tőlem távol. Már a felvételi előtt is el tudtam képzelni magam a tanár szerepében, de azért kicsit úgy indultam neki az egyetemnek, hogy majd meglátjuk, megy-e nekem, ez-e az én utam. Végül úgy jöttem el az egyetemről, hogy megszerettem a tanítást. Része volt ebben annak is, hogy a nagy tanítási gyakorlatomat Kecskeméten, az egykori gimnáziumomban végezhettem. Jó élmény volt

egy olyan iskolában tanítani, ahová én magam is nagyon szerettem járni, és most részese lehettem annak meg tapasztalásában is, milyen mindez a katedra másik oldaláról nézve.

– Segít az etika a hitoktatásban?

– Még tanulom a teológiát, eddig csak helyettesítettem hittanórán. Nem volt könnyű tárgy az etika, azt mondanám, inkább erkölcsfilozófia volt, amit mi tanultunk az egyetemen. Azt tapasztalom, hogy az egyháziak sokszor könnyelműen leírják az etikát, mondván, vallás nélküli erkölcsöt akar tanítani. Nekem ezzel szemben épp az vált a meggyőződésemmé – és erre Szent Pál is felhívja a pogányok figyelmét –, hogy a természet törvény mindenében benne él. Még azok a filozófusok is, akiket nem nevezhetünk vallásosnak, mindig is az erkölcs egyetemes alapjait kutatták. Ez szerintem jó kiindulópont ahhoz, hogy elmondjuk a gyerekeknek, hogy a kinyilatkoztatásban az Isten által adott erkölcsi törvény, illetve a világ által elfogadott és a filozófusok által kutatott természet törvény nem feltétlenül áll szemben egymással.

– Gondolom, ez nyitottá teheti az embert a más világnézetűek felé is.

– Pontosan. Ráadásul sok olyan kurzusunk volt az egyetemen, melyek nem csak az európai kultúrával és annak erkölcsi felfogásával foglalkoztak. Belénk nevelődött egyféle nyitottság arra, hogy ismerjünk meg más megközelítési módokat az erkölcsi kérdések terén, és próbáljuk megtalálni a közös pontokat köztük.

– Az egyházi rend iránti érdeklődéséből hogyan alakult ki a személyes istenkapcsolata?

– Azt mondanám, engem leginkább az imádságos útkeresés vezetett el oda, ahol most vagyok. Mindig is élt bennem vágy, hogy még többet és még mélyebben imádkozzam, de nagyon sokáig nem tudtam, hogyan valósítsam meg. Sokat olvastam e

tem magamnak a zsolozsmát. Végül a bencések zsolozsmájánál kötöttem ki. Igyekeztem otthon is ezt az imamódot alkalmazni, és talán ez adta az indíttatást arra, hogy elinduljak a szerzetesség felé.

– Hogyan került éppen Tihanyba?

– Vissza kell menjek 2020-ig, a koronavírus-járvány időszakáig. Egy

teszközösséget. Írtam a tihanyiaknak, és nyáron már fogadtak is.

– Mikor döntött úgy, hogy végleg itt marad?

– Már a levelemben is úgy fogalmaztam, hogy nem csupán egy-két napra jönnék, hanem valóban szeretném alaposabban megismerni a szerzetesek életmódját. Az első na-

a *Regulában* hangsúlyosan szerepel a vendégekkel való foglalkozás kíváncsága. Itt nem csupán a turisták fogadására kell gondolni – legalább annyira része ennek a lelkipásztorkodás is, itt, Tihanyban úgyszintén. Mivel a papságra is készülök, különösen fontos számomra, hogy segítsen az embereket hitük gyakorlásában, hitéletükben, ott álljak mellettük, ha szükségét érzik.

– Otthonává tudott válni a közösség az elmúlt öt év tapasztalatainak fényében?

– Jól érzem magam a közösségben. Nagyon vártam már, hogy eljöjjön az örökfogadalom pillanata. A belépésemkor hosszúnak tűnt az előttem álló öt esztendő, de most nagy örömmel tölt el, hogy a közösség befogadott, és igent mondtak rám. Végig segítettek, hogy el tudjak jutni idáig. Hálás vagyok érte a közösség minden tagjának.

– Az öt év alatt hogyan élte meg a mérföldköveket?

– Az egész életre kiható döntések, életfordulók előtt – s valószínűleg ezzel mindenki így van – az emberben mindig kérdések vetődnek fel: biztos, hogy jó, amit csinálok, valóban ez az én utam? A mérföldköveket – a beöltözést, az egyszerű fogadalmat – próbátételként fogtam fel, és kerestem bennük azt, ami meg tudott erősíteni annak felismerésében, hogy ez valóban az én utam. Így mindig azzal a bizonyossággal tudtam igent mondani, hogy a nehézségek nem fognak gátolni, hogy végighaladjak azon az úton, amire, úgy érzem, Isten hívott meg engem.

– Az út következő mérföldköve a papszentelés lesz. Mi várja szeptembertől?

– Így van, szeptemberben kezdődik az utolsó évem a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A tervek szerint jövőre történik meg a diakónussá szentelésem, amelyet majd az előjáró által meghatározott időpontban a papszentelés fog követni.

A következő tanévben öt napot töltök majd Budapesten, a hétvégéket pedig Tihanyban. Itthon sokat segítetek az idegenvezetésekben, a múzeumban, a templomban. Ez a közösség számára kiemelt feladat, melyben én is részt veszek. Mellette ott van még a kántori szolgálat. Amíg Budapesten tanulok, ezek lesznek a feladataim, ezekben számítnak rám.

– Örökfogadalmasként hogyan éli meg a tihanyi mindennapokat?

– Nyáron nagy nálunk a nyüzgés. A tihany szláv eredetű szó, és csendességet jelent. Az ősztől tavaszig tartó időszakban valóban tapintható a csend. Az ember átéli, hogy Tihany szent hely. Lehetőségem van sétálni és imádkozni ezen a szent helyen, ahol körülvesz a csend, a gyönyörű szép környezet. Engem mindig nagyon megerősít, hogy úgy érzem, itt a helyemen vagyok. Amikor visszatekintek az elmúlt öt évre, lelki fejlődést tapasztalok mind a személyiségemben, a tulajdonságaimban, mind pedig az Istennel és az emberekkel való kapcsolatomban. Ez a tapasztalat abban erősít meg, hogy igen, jó helyen vagyok, mert nagyon sok pozitív hozzáadéka lett annak, hogy Tihanyba vezérelt az Úr.

Trauttwain Éva
Fotó: Halász Gábor

témában, és sokat beszélgettem erről olyan emberekkel, akik tanácsal tudtak szolgálni. Már számos imamódot ismertem, amikor felfedez-

kultak a dolgok. A járvány lecsengése után végre kimondtam magamban: ha török, ha szakad, én akkor is el fogok menni meglátogatni egy szerze-

pokban rögtön azt éreztem, itt az én helyem. Azon a nyáron később még egyszer visszajöttem, benyújtottam a jelentkezésem, az előjárók pedig lehetőséget adtak, hogy szeptembertől elkezdhessem a jelöltidőt.

– Beköltözött, és úgy érezte, megtalálta a helyét?

– Eltölteni itt néhány napot vagy beköltözni, az egészen mást jelent. Az elején harcok dúltak bennem, leginkább önmagammal. Vívódások voltak ezek: valóban ez az én utam, jó lesz nekem a szerzetesség, a bencés lét? Szembesülnöm kellett azzal, hogy a szerzetesek is emberek. Korábban idealisztikus kép élt bennem róluk és életformájukról. Nem baj, ha ez a tévhit megdől. A szerzetesek sem szentek, ugyanúgy törekszenek csak rá, ahogy mindenki más a saját életében. Ahogy egy családban is vannak nehézségek, kihívások, ugyanúgy itt sem ismeretlenek ezek. Ráadásul korábban egyedül éltem, tehát bele kellett szoknom a közösségi életbe is. De amint ezeken az első megrázkódtatásokon túltettem magam, azt éreztem, maradni fogok.

– Mit szeretett meg leginkább a bencés életből?

– Első helyen az imádságot említeném. A szerzetesközösség ad egy biztos alapot, támogatást ahhoz, hogy az ember imádkozzon. Naponta háromszor gyűlünk össze a zsolozsmára. Úgy tapasztaltam, ez egyedül nehezen menne nekem. Itt azonban ösztönöz a közösség, naponta háromszor ott kell lennem. Nekem ez nagyon sokat jelent. Továbbá

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.
XVIII. SZÁZADI kétajós ruhásszekrényt, antik szőnyeget, hibásat is, keresek gyűjteményembe. T.: 06/20-471-9941

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltániszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a Városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): szeptember 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Győzelmünk a gonosz hatalma fölött”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

„Ne félj, nem itéllek el!” „Ne sírj, ne bánkódj!” A magzatvesztés fájdalmát hordozók lelkigyakorlata lesz 2025. szeptember 4-7. között, csütörtöktől vasárnapig, Budapest környékén. Vezet: Kovács Ferenc állandó diakónus és K. Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó. Várják mindazokat, akik gyermeküket vetélés, abortusz, koraszülés miatt, illetve lombikbabájukat veszítették el. A gyász érzése nem válogat hívó és nem hívó társaink között. Jelentkezés: +36/20-823-2201 (Mária), e-mail: [nefeljnemitellekel@gmail.com](mailto:nefeljnemittelkel@gmail.com)

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való

INNOVÁCIÓ | KREATIVITÁS | REMÉNY

CSALÁDOK ÉS KÖZÖSSÉGEK FESZTIVÁLJA

VÁC, 2025. SZEPTEMBER 19-21.

Ünnepi üzenetküldő
Köszöntse szeretteit az *Új Ember* hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települését, ahol él, az *aprohirdetes@ujember.hu* címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA
október 2-5. | 4 nap | 119.900 Ft/fő

MÁRIARADNAI BÚCSÚ
DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 99.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 15-20. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 27-31. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT
november 5-10. | 6 nap | 439.900 Ft/fő

ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
december 3-7. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN
2026. február 9-12. | 4 nap | 359.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
2026. március 2-8. | 7 nap | 389.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA
PIO ATYA ÉS SZENT MIKLÓS NYOMÁBAN
2026. március 20-25. | 6 nap | 459.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

tovább lépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjainkban. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2025. szeptember 17., október 1., 15., 29., november 12., 26., december 3., 17. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti (tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272).

LELKINAPOK

„Minden vég egy új kezdet” címmel őszi lelkinapok a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villator 7–9. T.: 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2024. október 17–19. között, péntek 14 órától vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: kato.tegzes@gmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját és törölközőt, illetve jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., a Bartók Béla úton felfelé.

BÚCSÚ

A búcsúszentlászlói kegytemplomban szeptember 7-én, vasárnap, Kisboldogasszony ünnepén búcsúi szentmisék lesznek 9 órakor Tóth Gábor atya, 11 órakor Fliszár Károly aranymisés atya vezetésével. Közreműködik a kegytemplom kórusa és a Zala Brass fúvósegyüttes.

A **keszthelyi-zalaszentgróti** esperesi kerület papjaival és a kedves hívekkel a búcsúszentlászlói kegytemplomban szeptember 12-én, pénteken 17 órakor szentségimádás, 18 órától szentmise lesz. A szertartást dr. Udvardy György veszprémi érsek vezeti.

Fogyókviváló Boldogasszony-búcsúra várják a zárandokokat szeptember 21-én, vasárnap Búcsúszentlászlón (Arany János u. 15.), a Szent László Plébánián. A 9 órai szentmisét Ocsovai Gábor Grácián OFM celebrálja. A 11 órakor kezdődő ünnepi búcsúi szentmisét Michael Wallace Banach hazánk apostoli nunciusa mutatja be, közreműködik a Zala Brass fúvósegyüttes, valamint a Vox Carmeli leánykar.

RÓZSAFÜZÉR-IMÁDSÁG

TÉRden álló férfiak rózsafüzér-imádsága lesz Budapesten, a Szent István-bazilika előtti téren. Időpontok: szeptember 6., október 4., november 1., december 6., elsőszombati napokon 10 órától. Gyülekező 09.45 órától. A hívó férfiak együtt, térdén fohászkodnak a Szűzanya közbenjárásáért, az önanonosság megerősödéséért, szívbéli békéért, a kiengesztelődésért, a hitben való gyarapodásukért, az Istenhez való megtérésért, a férfitestvérek imádságban való megerősödéséért, valamint gyermekeinkért, családjaikért és egész imádkozó nemzetünkért. A szervezők kéri, hogy ahol imádkoznak bátor férfiak, jelezzék a sziveskovetsegemisszija@gmail.com e-mail-címen, valamint küldjenek képet, összefoglalást, tanúságtételt, valamint imaszándékokat is.

MÉCS NAPOK

A **MÉCS Napok lelkigyakorlatokat** a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek.

TALÁLKOZZON ÖN IS

XIV. Leó pápával!
RÓMA 2026

RÓMA 2026-BAN IS VÁRJA A ZARÁNDOKOKAT!

A Szent István Ház és a Villa Mater Redemptoris szeretettel várja a szállást kereső Rómába érkező zárandokokat!

A 2025. szeptember 30-ig beérkező, de 2026-os évre vonatkozó foglalásoknál még a 2025-ös árakon kínáljuk szálláshelyeinket!

Bővebb információkért látogassanak el weboldalainkra, vagy keressék házaink recepcióit!

A szobaárak tartalmazzák a reggelit, az idegenforgalmi adó 10 év felett külön fizetendő.

Szent István Ház
Via del Casaletto 481, Roma 00151
+39 06 69281372
www.cssroma.katolikus.hu,
szih@katolikus.hu

Villa Mater Redemptoris
Via Francesco Tamagno 38, Roma 00168
+39 06 8678 5257,
www.vmr.katolikus.hu,
vmr@katolikus.hu

RETORNO – Szeretettel várják a programra azokat a házaspárokat, akik részt vettek a MÉCS Napok Házasoknak című programon, és további fejlődésükhöz, állandó megtérésükhöz újabb lelki táplálékra vágnak. Időpont: 2025. október 3-5., péntek estétől vasárnap délutánig. Helyszín: Budatétényi verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Háza (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot Bakos Rafael OCD vezeti. Jelentkezési határidő: szeptember 14., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

MÉCS Napok egyéni résztvevőknek, társkeresőknek. Szeretettel várják a parKatt.hu oldalon regisztrált szabad állapotú, egyedülálló társkeresőket a következő alkalomra: október 17-19., péntek estétől vasárnap délutánig a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házba (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). A programot vezeti: Mészáros Domonkos OP. Kedvezményes jelentkezési határidő: 2025. szeptember 5., péntek, jelentkezési határidő: október 5., vasárnap További információ: <https://mecshonlap.hu/mne268/>

FOTÓPÁLYÁZAT

A **Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából** országos fotópályázatot hirdet diákoknak „IDŐ (s) KOR” címmel „A legkisebbektől a legidősebbekig” mottó jegyében. A pályázat célja: olyan alkotások beküldésére buzdítanak a szervezők, amelyek a Katolikus Szeretetszolgálat misszióját, értékeit, az emberi élet értékeit és örömeit mutatják be fotókon keresztül. Beküldési határidő: 2025. szeptember 30. A zsűrizés határideje: november 14. Az eredményhirdetés várható időpontja: november 17. Az ünnepélyes díjátadó várható időpontja: december folyamán

A pályázatra való nevezés és az azon való részvétel ingyenes. A pályázat célja, hogy a Katolikus Szeretetszolgálat 75 éves jubileuma alkalmából kreatív, új, nyitott, friss szemlélettel, ugyanakkor méltón és szeretettel tudják bemutatni a Szeretetszolgálat tevékenységi köreiben megjelenő alapvető emberi értékeket. További részletek és a jelentkezési dokumentumok megtalálhatók a Katolikus Szeretetszolgálat oldalán, <https://szeretetszolgalat.hu>

KIÁLLÍTÁS

„Bogács és lilium – Magdolnák virágai” címmel kiállítás nyílt a veszprémi várnegyedben a Biró–Giczey Ház freskós termeiben. A tárlat hétfő kivételével mindennap megtekinthető: keddtől péntekig 17–19 óráig, valamint szombaton és vasárnap 10–19 óráig. A Veszprémi Érsekség történetének egyik legjelentősebb eseményét, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását ünnepli ebben az évben. A liliumos vértanú névadó szentjének, Mária Magdolna életének eseményeit bemutató műtárgyakat nézve közelebb kerülhetünk Bódi Magdi és Szent Mária Magdolna titkaihoz.

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu

Cím: 2162 Órbottyán, Dózsa Gy. u. 3., Pf. 10.
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161
Tel.: +36 28 360 170
E-mail:
gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

PROGRAMAJÁNLÓ

A **Mindszenty József Látogatóközpontban** (Zalaegerszeg, Batthyány u. 4-6.) családi kiállítás-felfedező játék várja az érdeklődőket 2025. szeptember 7-éig. A Mindszenty életút-kiállítás kibővül a boldoggá avatásra váró Bódi Mária Magdolna életének történetével, melyben életük hasonlóságait játékos formában ismerhetik meg. Bővebb információ: <https://mindszentyneum.hu/programok/>

Beszélgést tartanak a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.) 2025. szeptember 12-én, pénteken 14 órától *Mit jelent a szerzeteseknek Krisztus békéje? – Miként indít Krisztus békéje és a Szentlélek a cselekvő szeretetre?* témában. Bakos Gergely bencés szerzetes, tanszékvezető, habilált főiskolai tanár beszél a béke mély bencés lelkeségi értelméről. A Szociális Testvérek pedig arról, hogy Krisztus békéje és a Szentlélek miként vezéri őket a rájuk jellemző lelkiülettel a rászorulóknak konkrét megsegítésére. Mindenkit szeretettel várnak erre a találkozási alkalomra.

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2025. szeptember 1.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett
Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Kuzma Angéla, Fábian Attila
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 5785 Ft, fél évre: 11 570 Ft, egy évre: 23 140 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apóhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Isten irgalmába kapaszkodva

Folytatódik a misszió a Budapesti Örmény Katolikus Lelkészségen

A libanoni Bzommári Pátriárkai Kongregáció pátriárkai helynöke, a bzommári kolostor elöljárója, Masdoc Zahterján vezette augusztus 24-én a liturgiát a budapesti Fogolykiváltó Boldogasszony és Világosító Szent Gergely örmény katolikus templomban, és egyben bemutatta a magyarországi közösségnek új lelkipásztorukat, a bzommári szerzetes Bedrosz Máráslján atyát.

A szentmisén részt vett az örmény lelkészesség új plébániai kormányzója, Bakos Zsolt; Kovács Péter, a Hungary Helps Ügynökség vezérigazgatója, a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár helyettese; valamint Akopján Nikogosz, az Országgyűlés örmény szószólója. Masdoc Zahterján (Mashdots Zahterian) pátriárkai helynök a szentbeszéd elején elmondta, örömmel és hálával tért vissza Budapestre, ahol az Örmény Katolikus Egyház és Erdő Péter bíboros jóvoltából most bemutathatja utódját, aki folytatni fogja azt a missziót, amelyet ő két éve megkezdett. Köszönetét fejezte ki utódnak, Bedrosz (Péter) atyának azért is, hogy engedelmes szívvel fogadta ezt a küldetést.

Beszélt Bedrosz Máráslján eddigi szolgálati helyeiről, megoszva, hogy most a bzommári kolostor noviciátusának magiszteri, valamint templom-, múzeum- és könyvtárigazgatói posztját hagyta ott a magyarországi szolgálatért. Háláját fejezte ki, hogy az Erdő Péter bíborossal való együttműködés révén meghallgatásra talált a törekvésük, és öt hónappal az ő bzommári elöljáróvá választása és emiatt Magyarországról való távozása után megkezdheti a budapesti közösség szolgálatát utóda.

Mint a pátriárka helynöke és a bzommári kolostor elöljárója a jelen lévő Kovács Péter, a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár helyettese felé is kifejezte köszönetét az államtitkárság támogatásáért a bzommári kolostor kápolnájának felújításához. Ezt követően a szentévről ejtett szót, az abból fakadó boldogító lehetőségről, hogy Isten irgalmába kapaszkodva folytathatjuk utunkat. Beszélt a libanoni örmény katolikus fiatalok nagyszabású jubileumi római zarándoklatáról is.

szolgálat. Kádár Dániel mechtarista szerzetes pap (1916–1988) elsőként vetette fel, hogy az örmény katolikusoknak önálló központra lenne szükségük. A budapesti Orlay utcai ingatlan így lett az Örmény Katolikus Plébánia tulajdona, ahol a gazdag kulturális és történelmi örökség számára sikerült végre helyet találni.

Verestói Nárcisz
Fotó: Garo Kechichian

A budapesti örmény katolikusokat is hívta az október 19-i örömteli római eseményre: Boldog Maloján Ignác (Ignatius Shoukrallah Maloyan) szentté avatására. Maloján Ignácot, a törökországi Mardin érsekét 1915-ben meggyilkolták az oszmán csendőrök, mert nem volt hajlandó áttérni az iszlámra. A vértanú főpásztort II. János Pál pápa avatta boldoggá 2001-ben, majd Ferenc pápa 2025-ben hagyta jóvá szentté avatását, amit június 13-án XIV. Leó pápa is megerősített.

Isten mindig lehetőséget és reményt ad, hogy újra el tudjunk indulni, hogy ne csak a nehézségeket lássuk. Masdoc Zahterján azokra a kincsekre irányította a hívek figyelmét, amelyek „kinyitják a mennyek ajtaját” – ehhez a lelkünknek tisztának, áttetszőnek, megbocsátónak kell lennie. Majd Péter atyához fordult, akit biztosított róla, hogy a Bzommári Szűzanya és az új szent, Maloján Ignác érsek is vele lesz, és kérte a híveket, hogy új papjukat is olyan szeretettel vegyék körül, mint őt.

Sikert és áldást kívánt Péter atyának, valamint Bakos Zsolt új plébániai kormányzónak is, és biztosította őket főpásztoraik támogatásáról. Már a 18. századi esztergomi érsekek is igyekeztek biztosítani az örmény katolikusok ellátását, ebben a későbbiekben az örmény katolikus szerzetesek, a mechtaristák segítették őket lelkipásztori

Új görögkatolikus templom épül Kecskeméten

Püspöki Szent Liturgiára gyűlt össze a Kecskeméti Görögkatolikus Parókia közössége augusztus 24-én. A szertartás végén ünnepélyesen elhelyezték, majd Kocsis Fülöp érsek-metropolita megáldotta az újonnan épülő görögkatolikus templom alapkövét. Az eseményt a helyi önkormányzat és a történelmi egyházak több képviselője is megtisztelte jelenlétével.

A Kecskeméten élő görögkatolikusoknak sokáig nem volt helyben lakó papjuk. A lelkipásztori feladatokat Szegedről látta el az ottani párókus, amíg 2008-ban nem érkezett saját szolgálattevő Feczák László atya személyében. 2015. december 21. óta önálló liturgikus térrel is rendelkezik a közösség: a Zimay László utcában álló épületet kápolnáként és közösségi házként használják. A szervezőlelkészséget 2019. január 1-jén emelték parókiai rangra.

Augusztus 24-én már a reggeli istentiszteleten is többen imádkoztak együtt Kocsis Fülöp érsek-metropolitával a Szent Kereszt felmagasztalása című ünnepű kápolnában. Az utrenyét követő Szent Liturgián pedig megtelt a helyiség a különleges alkalomra érkezőkkel. Az oltár mellett szolgált Szaplanczay Miklós esperes, Dudás György és ifj. Feczák László görögkatolikus áldozópap, Finta József pápai káplán, érseki helynök, Papp András diakónus és a papnevelő intézet néhány növendéke.

Fekete Szabolcs kanonok, címzetes apát, Szeberényi Gyula országgyűlési képviselő, Szamler László és Laczkó-Zsámboki Angéla önkormányzati képviselők, Engert Jakabné és Fekete Gábor alpolgármester, Lévai Jánosné tanácsnok, a kivitelezést végző CS.I.R. Kft. néhány képviselője és a Szuverén Jeruzsálemi Templomos Lovagrend magyarországi tagjai is elfogadták az egyházközség meghívását az ünnepi eseményre. A nap apostoli szakaszát a *Korintusiaknak írt első levélből* Timkó Tamás karnagy, kántor olvasta fel. A szívtelen szolgáról szóló példabeszédet pedig Papp András diakónus tolmácsolta *Szent Máté evangéliumából*.

Az ünnepi prédikációt Kocsis Fülöp érsek-metropolita mondta. „Azért jöttünk ma Kecskemétre, hogy mélyre ássunk” – kezdte szentbeszédét Kocsis Fülöp a már megkezdett építkezésre utalva. De ezt az „ásást” nem most, hanem már tizenhét évvel korábban, a szervezőlelkészesség létrehozásakor megkezdték, amikor a római katolikus plébánosok fogadták be templomukba a görögkatolikusokat.

A vasárnapi evangéliumi szakaszban két, szorult helyzetbe került emberről volt szó – egyikük felelőtlen módon nagy tartozást halmozott fel. Mi, emberek sokszor a kisebbnek gondolt bűnökkel, megalkuvással halmozunk fel adósságot, „falat emelünk Isten és magunk közé”. „Ahhoz, hogy ez a templom Isten háza, a szeretet katedrálisa legyen itt, Kecskeméten, ahhoz mélyre kell ásunk szívünkben, ahol ott van az isteni szeretet. Építkezzünk ebből a szeretetből!” – zárta prédikációját a metropolita.

A Szent Liturgiát követően a közösségi házzal szomszédos telken folytatódott az ünnep. A területet az önkormányzat adományozta az egyházközségnek: itt épül majd a nagyjából százötven négyzetméter területű, 90–100 férőhelyes, Keresztelő Szent János fejévétele című ünnepű görögkatolikus templom. Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Feczák László atya, Boros Pál, a templom tervezője és Fekete Gábor alpolgármester időkapuszulát helyeztek el az épülő templom alapjába.

templomot is kap. Ez pedig nemcsak öröm, de feladat is, hiszen folytatni kell Feczák László atya tizenhét évvel ezelőtt elkezdett közösségépítő munkáját. Megígérte: önkormányzati képviselőként kezdeményezni fogja, hogy lehetőségeihez mérten a város is járuljon hozzá a templomépítés költségeihez, felajánlva e célra a 2026-os képviselői tiszteletdíjának teljes összegét.

Feczák László az alapkövetelét után elárulta, hogy az időkapuszulába a *Krónikák első könyvének* egy versét is belecsempészte: „Nos tehát, az Úr kiválasztott, hogy hajlékot, szentélyt építs neki. Légy állhatatos, és készítsd el!” (1Krn 28,10) Ez a gondolat röviden és tömören foglalja össze nemcsak az ő, de a közösség feladatát is. László atya köszönetet mondott a helyi református közösséget képviselő Varga Nándor lelkésznek, hiszen a gyülekezet korábban félmillió forintot ajánlott fel a görögkatolikus templom megépítésére.

Kocsis Fülöp metropolita a Hajdúdorogi Főegyházmege támogatásáról biztosította az egyházközséget, kiemelve: reméli, a közösség tagjai is hozzájárulnak a templomépítés költségeihez. „Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz, és védelmet talál” – idézte a *Példabeszédek könyvét* Varga Nándor tiszteletes: „Kívánom, hogy ez itt is igaz legyen.”

Engert Jakabné alpolgármester a keresztény közösségek fontosságát hangsúlyozta köszöntőjében, melyek segítenek megerősíteni a hitet, az emberi kapcsolatokat, az összetartozást. A Szent Liturgián és az alapkövetelén a parókia tagjaiból álló Sztudita Szent Teodor énekkar teljesített szolgálatot, Pusztainé Kovács Emese karnagy vezényletével.

A program szeretetvendégséggel zárult, melyen nemcsak a parókia életének e fontos eseményét ünnepelték, hanem köszöntötték a születésnapját ünnepelő Feczák László atyát és Nadika tiszteendőasszonyt is.

Forrás és fotó: Hajdúdorogi Főegyházmege

(Folytatás az 1. oldalról)

Az alábbi két változással térnek vissza a hitvallás eredeti szövegéhez:

1. A „Filioque” betoldás elhagyása

A Szentlélekről szóló részbe a nyugati kereszténység a 6. században illesztette be a „Filioque” szót („az Atyától és a Fiútól származik”), hogy jobban hangsúlyozza a Fiú istenségét az egyre jobban terjedő arianus eretnkséggel szemben. Azonban ez a kiegészítés nem szerepelt az eredeti, 381-ben elfogadott hitvallásban.

Az evangélium alapján Jézus így tanít: „Amikor eljön a Vigasztaló, akit én küldök az Atyától, az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam” (Jn 15,26). Ezt fogalmazta meg a zsinat is: „Hiszünk a Szentlélekben, Úr-

ban és Éltetőben, aki az Atyától ered.”

Az utóbbi évtizedekben pápák és ortodox pátriárkák közösen is az eredeti szöveget imádkozták: például 1987-ben Szent II. János Pál pápa és Dimítriosz pátriárka, majd 1995-ben I. Bartholomaiosz pátriárka jelenlétében is a görög változat hangzott el, a „Filioque” nélkül. A Vatikán teológiai bizottságai többször is megerősítették, hogy a Konstantinápolyban megfogalmazott szöveg az egész Egyház „egyetlen közös hitének” kifejezése.

Ezért szeptembertől mi is így imádkozzuk: „hiszek a Szentlélekben, Urunkban és elevenítőnkben, aki az Atyától származik”.

2. Az „egylényegű” kifejezés visszaállítása

A magyar görögkatolikus fordításba a hitvallás Jézus Krisztusra vonatkozó része így került: „ki az Atyával egyvalóságú, ki által mindenek lettek”. Ez a fordítás azonban pontatlan. Az eredeti görög és latin szövegben az „ὁμοούσιος” (homoúsziosz)/„consubstantialis” szó áll, amelynek helyes fordítása: *egylényegű*. Ez fejezi ki a legfontosabbat, hogy a Fiú valóban ugyanazon isteni lényeg hordozza, mint az Atya. (A római katolikusok is ezt a szót használják a hitvallásban.)

A II. Vatikáni Zsinat tanítása szerint a keleti egyházaknak vissza kell térniük saját ősi

hagyományaikhoz, ha valamikor eltértek tőlük (*Orientalium Ecclesiarum* 2., 6., *Unitatis redintegratio* 16., 17.). Szent II. János Pál pápa bátorította is a görögkatolikusokat, hogy „fedezzék fel újra önazonosságuk hiteles hagyományait, és ahol szükséges, állítsák helyre az eredeti tiszta állapotot” (*Orientale Lumen* 21.).

Ezért a változtatás nem újítás, hanem *visszatérés az őseink által imádkozott szöveghez*, amely hűséges a *Szentíráshoz*, az egyházatyák tanításához és az első zsinatok döntéseihez.

*

A Hierarchák Tanácsának döntése alapján 2025. szeptember 1-jétől minden templomban és közösségi alkalmon

az eredeti, helyreigazított szöveget fogják imádkozni a görögkatolikusok. Ennek érdekében minden parókiára és intézménybe imakönyv méretű segédlapok kerülnek, amelyek tartalmazzák a Hitvallás helyes szövegét:

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak terem-tőjében.

És az egy Úrban, Krisztus Jézusban, Isten egyszülött Fiában, ki az Atyától öröktől fogva született, világosság világosságától, igaz Isten igaz Istentől, aki született és nem terem-tett, ki az Atyával *egylényegű*, ki által mindenek lettek. Aki miérettünk, emberekért és a

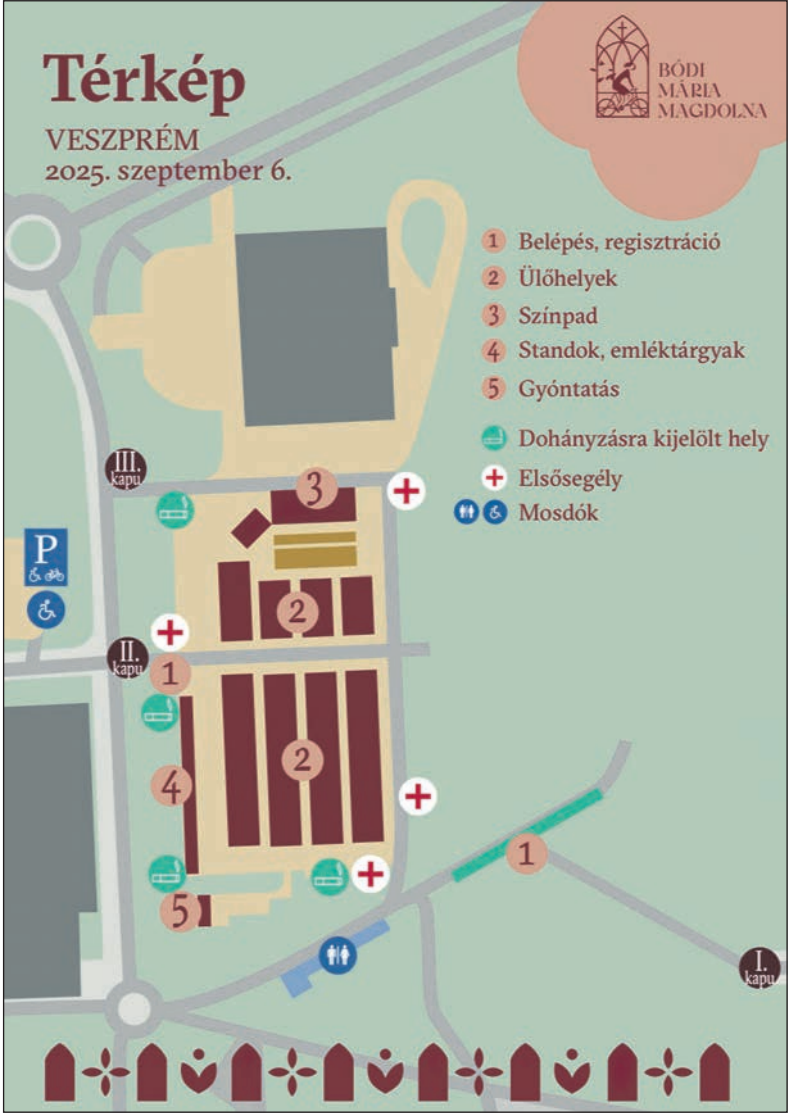
mi üdvösségünkért mennyből alászállott és megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett. És megfeszítettett miérettünk Poncius Pilátus alatt, és szenvedett és eltemettetett és feltámadott harmadnapon az Írások szerint. És fölment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján, és ismét eljövend dicsőséggel ítélni eleveneket és holtakat, és az ő országának nem lesz vége.

És a Szentlélekben, Urunkban és Elevenítőnkben, *ki az Atyától származik*, ki az Atyával és Fiúval együtt imádtatik és dicsőítetik, ki szólott a próféták által. Hiszek egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban. Vallok egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várom a holtak föl-támadását és a jövendő örök életet. Amen.

Forrás: Görögkatolikus Metropolis

Praktikus tudnivalók Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásáról

XIV. Leó pápa képviseletében Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek szeptember 6-án Veszprémben boldoggá avatja Isten tiszteletreméltó szolgálóját, Bódi Mária Magdolna szüzet és vértanút. Aki szeretne részt venni a Magyar Katolikus Egyház e kiemelkedő eseményén, kérjük, regisztráljon a www.boldoggaaavatas.hu oldalon! Részletes tájékoztatás olvasható a *Welcome* mobilapplikáció felületén a *bodimariamagdolna* eseményazonosítóval. (Az applikáció iOS és Android verzióban is elérhető.)

Szeptember 4., csütörtök

8:00 Indulás
Tekerj Magdival! – Kerékpáros zárandoklat
Helyszín: Budapest, Kelenföld
Útvonal: Budapest–Székesfehérvár–Balatonfüzfő–Veszprém

Szeptember 5., péntek

15:00–18:00 Magdi Tour és kiállítások

- Magdi Tour interaktív kódfejtő és kincskereső játék, amely segít közelebb kerülni Magdihoz
- Bogáncs és liliom – Magdolnák virágai: időtlen női történet Mária Magdolna alakjáról, Bódi Mária Magdolna gondolataival
- Régészeti kiállítás: Őskori leletektől a barokkig – a kiállítási tárgyak között egy Árpád-kori korsó és Szent István ezüstdénárja, a Lancea Regis
- Nem káptalan a fejem: a kiállítás a veszprémi kanonokok kevésbé ismert, mégis izgalmas világába nyújt bepillantást
- Kamrakiallítás: barokk kori kincsek és a Madonna a kis Jézussal-szobor bensőséges, elmélyülésre hívó atmoszférája
- Barokk kert: pihenőkert, ahol Bódi Mária Magdolna mellszobra mellett egy hangoskönyv is várja az elcsendesedni vágyókat

Helyszín: Biró-Giczey Ház

19:00–24:00 Magdi Fest
Ifjúsági találkozó és virrasztás (imádság, dicsőítés, szentségimádás Fábry Kornél püspök atyával és a Rád Találtam Dicsőítő Csoporttal)
Helyszín: One Veszprém Aréna

AZ ÜNNEPI HÉTVEGE PROGRAMJAI

Szeptember 6., szombat

8:00 Kapunyitás, felkészülés
Helyszín: One Veszprém Aréna

8:30 Indulás
Kerékpáros zárandoklat a boldoggá avatásra
Helyszín: Magyarok Nagyasszonya-templom (Cholnoky-lakótelep)

11:00 A BOLDOGGÁ AVATÁS ÜNNEPI SZENTMISÉJE
HELYSZÍN: ONE VESZPRÉM ARÉNA

13:00–16:00
Maradjunk együtt! – kisfilmek, beszélgetések
Helyszín: One Veszprém Aréna parkolója

14:00 Kerékpársorsolás
Helyszín: One Veszprém Aréna parkolója
14:00–18:00 Magdi Tour és kiállítások
Helyszín: Biró-Giczey Ház

13:00 órától
A nyitott ereklje megtekintése
Helyszín: Szent Mihály-főszékes-egyház

Szeptember 7., vasárnap

10:00–17:00
Magdi Tour és kiállítások
Helyszín: Biró-Giczey Ház

12:00–18:00
A nyitott ereklje megtekintése
Helyszín: Szent Mihály-főszékes-egyház

15:00–17:00 Hanghullám
Magdiról a boldoggá avatás után
Helyszín: Tihany, hajóállomás

18:00
Hálaadó szentmise és az ereklje lezárása
Helyszín: Szent Mihály-főszékes-egyház

BÓDI MÁRIA
MAGDOLNA

HÍREK KÉPEKBEN

• **A Mária Rádió kezdeményezésére** családi imalánc indul a békéért. Markolt Sebestyén *Várandós Madonna* című szobrának kicsinyített mása előtt imádkozhatnak a családok. A Szombathelyi Egyházmegye szeretettel várja a családok jelentkezését, hogy minden héten legyenek, akikhez eljut a szobor, és akik imádkoznak a világ békéjéért. Jelentkezni a szombathely@mariaradio.hu e-mail-címen lehet, illetve telefonon Kótáné Koltay Veronikánál, a +36 30/330 6252-es telefonszámon.

• **Megújult a pálos nővérek honlapja.** A rend történetéről, az Első Remete Szent Pál Monasztikus Nővérek lelkiségéről, az alapítóról, a pálos nővérek küldetéséről, a szolgálatokról, valamint az engesztelő családról is olvashatnak a palosnoverek.hu oldalon.

Nyolcvanéves az Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepeelve cikksorozat keretében válogatást közlünk az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Az alábbiakban Passuth László *Tornyok árnyékában* című – az 1947. július 20-i Új Emberben megjelent – írásából közlünk részleteket.

Passuth László

Tornyok árnyékában

Bern

Ez a leg tisztább város: a Konföderáció székhelye, követségi centrum s mégis megüli valami édes, átható provincializmus. A totemállat, a medve – élő szimbólum: ősidők óta néhány mindig ott kereng hatalmas ketrecében, vasárnap van, kijönnek hozzájuk s etetik őket a városlakók. Milyen tiszta minden... mintha esténként lesurolnák a házak homlokzatát s az utakat. Ez a makulátlanság uralkodik zajtalan életén. Főutcáit barokk s rokoko városutak tarkítják, legédesebb talán a Gyermekzabáló fel-fúj, tarka kútszobra, mely valamiféle régi, helyi mesére emlékeztet. Dómja csendes világ, hétközben gyakran hangversenyterem: spirituális zenekari művek itt kerülnek a közönség elé. A svájci parlamentben mindenki beléphet, tágas karzatok fogadják a nézőt, mindenki táblát kap kezébe, melyen kerüllet s név szerint szerepelnek a honatyák. Az ülés két, néha háromnyelvű, az elnök megdöbbenő nyelvészeti pontossággal ismétli németül s franciául ugyanazokat a megszokott mondatokat. A szónokok tetszés szerint használhatják a három, sőt legújabbban már – elméletben legalábbis – a negyedik nyelvet. Mert a francia, német, olasz mellett – a *romans*, a *ladino* – egyike a legizgalmasabb európai idiómáknak. Ez az egyetlen még élő latin, talán

negyvenezer, jórészt falusi kisember beszéli csak, akik az ősi Helvetia hegyei s völgyei között csodamód megőrizték romanizált őseik romlott, de valóságos latin nyelvét. Mint valami nagy, élő, nyelvészeti múzeumba – úgy járnak Graubünden kantonjának latin pereméhez Európa szenvedélyes román filológusai.

Bázel

(...) hatalmas gótikus székes-egyház, végtelenül gazdag, gyönyörű képekkel teljes múzeum. S egy kiállítás. *Toulouse-Lautrec*-nek, a múlt század vége nagy s különös festősenijének képeit gyűjtötték össze néhány hétre. Mintha itt járna a gnómszerű, torz, cilinderes sánta gróf a maga démoni mosolyával, amint utolérhetetlen könnyedséggel ábrázolja embertársainak belső síkjait: a hanyagokat, léhűtőket, ábrándosokat, könnyelműeket. Polgárokat, táncosnőket, úrlovasokat, cifralányokat, múlt századbéli Páris, kissé a *Bohémélet* díszleteivel.

A város három ország sarkán áll: kődobásnyira volt Gallia s az Impedim kapuja. *Basilea* az ősi név: félezer esztendeje két évtizeden át székelte főtemplomában a nevezetes zsinat. Mintha egy kicsit ott s akkor született volna a mai, modern Európa. Ülők a domban. Ha vissza lehetne idézni a hangokat, ha megelevenedhetnék

Zsigmond, amint a „kétszínalatti” huszitákkal paktumokról tárgyal s felajánlja, hogy az agonizáló zsinatot nyissák meg újból – Budán...

Rajna, ódon házak, sok-sok könyvesbolt, Alma Mater. Itt áll őrt Bázel, a svájci határnál, kissé gögös és fagyos városképpel: valódi városállam, mely önmagában hordja fölényes történetét.

Locarno

Ez is latin város, de délibb, szenvedélyes s olasz. Kissé kirakatban él, mintha sorsát a nap s langyos szelek járása döntené el, a pálmák szava, a betóduló, bőpénzü idegének karavánjai, az a mesterkelt és gondosan-rugózott békehangulat, mely kiárad a csendből s abból az anyagi fényűzésből, mely Locarno árkádsorait egybeköti. Egy fogaskerekű felrepít a sziklakolostorba. Ez a híres kegyhely, a *Madonna del Sasso*, melynek legendavilága elborítja a *Lago Maggiore* északi partjait. Milyen emberkéz tapaszthatta össze, háromszáz esztendeje az első kolostori falakat: milyen lelkek járhattak benne, kik hajlottak ki függő erkélyeiről, hogy utoljára szívükbe vessék ezt a leírhatatlanul pompás, délszaki panorámát; havasokat s vöröslő hegyvonulatok korallfüzérét s a csillámló tavak szigetcskéivel és babérláncaival...